

**ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ,
ΑΠΟΜΑΧΟΥ,**

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ

ὑπὸ

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ,

ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΗ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Πρὸς ὄφελος τοῦ ταμείου τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τοῦ στρατοῦ.

*Μετὰ τῆς Ἐπισήμου Στρατιωτικῆς Ἐφημερίδος
καὶ τοῦ ΣΤ' τόμου τῆς Ἱστορίας τοῦ Ναπολέοντος,
ὡς ἐν παραρτήματι.*

Ἐκδομένη δὲ ὑπὸ Σ. Ν. ΠΕΤΜΕΖΑ, ὑπολοχαγοῦ τοῦ πυροβολικοῦ.

◆◆◆◆◆
(**ΕΤΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.**)

ΑΡΙΘΜΟΣ 1.

|| ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ Α΄

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΑΒΡΙΗΛ.

(Ὅδος ἀγ. Δημητρίου, οἰκία Π. Ν. Παυλοπούλου).

1859.

200 1-2
200

Λευκ. 1. 3. 18. Βελουσι. Ημεροδ. 309. α.
338/1914.

6481.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ.

Πρὸς τὴν Μοίραν τοῦ Πυροβολικοῦ.

Περὶ ἐκδόσεως Στρατιωτικῆς Ἐφημερίδος ὁ Ἀπομάχος.

Κατόπιν τῆς ἐπ' ἀριθ. 16484 τῆς 2 τρέχ. μηνὸς διαταγῆς ἡμῶν καὶ τῆς ἀπὸ 7 ἰδίου μηνὸς ἀναφεραῖς τοῦ ὑπολοχαγοῦ τῆς Μοίρας ταύτης Σ. Ταμεῖο διατάττομεν τάδε.

Τὸ Ὑπουργεῖον παραδέχεται τὴν διαίρεσιν τῆς Στρατιωτικῆς Ἐφημερίδος ὁ Ἀπομάχος, ἥ ἡ ἀδεια τῆς ἐκδόσεως παρεχωρήθη διὰ τῆς ἀνωτέρω διαταγῆς ἡμῶν, εἰς δύο μέρη, εἰς ἑπίσημον καὶ μὴ τὸ ἐπίσημον μέρος ὅπου φέρει ἀριθμὸν, χρονολογίαν, καὶ ἀριθμὸν σελίδος ἴδιον, καὶ θέλει εἶσθαι συνταχόμενον ἀπαράλκτως ὡς ἡ Γαλλικὴ Ἐπίσημος Στρατιωτικὴ Ἐφημερίς.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ἘΦΗΜΕΡΙΣ.

Ἐν τῷ ἐπίσημῳ τούτῳ μέρει θέλουσιν καταχωρῆσθαι αἱ ἐπίσημοι πράξεις αἱ ἀφορῶσαι τὸν Στρατὸν, ὅσαι εἶναι ἀξίαι δημοσιεύσεως, εἴτε πρὸς ἀπλήν γνῶσιν, καὶ πληροφορίαν τῶν Στρατιωτικῶν, εἴτε πρὸς τὸν σκοπὸν ὁδηγίας, καὶ διδασκαλίας. Αἱ κοινοποιήσεις αὗται κατέχουν τὸν ἐπίσημον κοινοποιήσεως πρὸς τὰς ἀρχάς.

Ἡ καταχώρησις τοῦ Ὑπουργείου τούτου διατάχθη νὰ κοινοποιῆ εἰς τὸν ἐκδότην τῆς ἔφημερος ἀντίγραφον τῶν ἐγγράφων τούτων ἐπικυρωμένων παρ' αὐτῆς. Ἐκτὸς τούτων θέλει δοῖναι εἰς δημοσίευσιν, καὶ ὅτι ἀφορᾷ κινήσεις στρατευμάτων, μεταβάσεις, προβιδιασμούς, διορισμούς, ἀποβιώσεις, ἀποφάσεις δικαστηρίων, πίνακας ἀξιωματικῶν καὶ τὰ παρόμοια.

Αἱ ἐν τῷ ἀ. παραγράφῳ τοῦ μὴ ἐπίσημου μέρους σημειούμεναι ἐρμηνεῖαι τῶν Στρατιωτικῶν νόμων, καὶ τῶν περὶ πειθαρχίας, οἰκονομίας καὶ ἀσκήσεως τοῦ Στρατοῦ κανονισμῶν καὶ ὑποθηρῶν διατάξεων, καθότι ἔχουν σχέσιν μετὰ τὴν ὑπηρεσίαν θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι πρὸς τῆς ἐκδόσεως εἰς τὴν θεωρήσιν ἡμῶν.

Τὸ Ὑπουργεῖον ἔχων ὑπ' ὄψιν τὴν χρησιμότητα τοῦ περιοδικοῦ τούτου συγγράμματος εἰσέστησε διὰ τοῦ ἐν ἀντιγράφῳ πεμπομένου ἡμῖν ἐγγράφου αὐτὸ εἰς τὸν Στρατὸν. Ἐν τούτῳ διεβίβασεν εἰς ἀπάσας τὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς τὰς ἐπὶ αὐτῷ ὑποβληθείσας Ἀγγελίας, ἵνα ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ αἱ ἐπιθυμοῦσιν, καὶ σταλλῶσι μετὰ ταῦτα ἀπευθείας πρὸς τὸν ἐκδότην, τὸ εἰς Ὑπουργεῖον ἐπιτυλάσσεται νὰ συνδράμῃ ἀκολούθως διὰ ποσοῦ τινος ἀπορροῦν.

Αἱ Στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ κατέχθησαν νὰ κρατῶσι ἐκ τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπ' αὐτῆς στρατιωτικῶν συνδρομητῶν τὰς συνδρομὰς των, καὶ νὰ τὰς ἐμβάλλωσιν ἀπευθείας εἰς τὸν ἐκδότην τῆς ἔφημερίδος διὰ γραμματίου ἢ συναλλαγματικῆς.

Τὸ Ὑπουργεῖον ἐπιτρέπει τὴν ἐπίσημον ἀνεπιβλητὴν προτίθησιν ὁ ἐκδότης προσφορὰν τοῦ ἐνὸς ἑκείνου τῶν εἰσοδημάτων τῆς ἔφημερίδος εἰς τὸ ταμεῖον τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν, καὶ διατάζει τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ταμεῖου τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν, νὰ ἀρτῇ αὐτὴν ἀλλὰ πρὸς τακτικὴν εἰσπραξίαν αὐτοῦ θέλει γίνεσθαι εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους κατὰ τὸ κλεισίσιμον τῶν ἔτησιων λογαριασμῶν τῆς ἔφημερίδος, ἐξελγείας, ἵνα βεβαιωσῶται τὸ ποσοῦν τῶν εἰσπράξεων καὶ τῶν ἐσόδων, καὶ γορηγῆται τῷ ἐκδότῃ ἡ ἀπαιτουμένη ἀπόδειξις.

ἘΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ,
ΑΠΟΜΑΧΟΣ,

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ.

ΦΤΑΛΛΑΔΙΟΝ Α'. ΑΘΗΝΗΣΙ, 15 Νοεμβρίου 1859 Αριθ. 4.

Περὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ τούτου φύλλου.

Ἀναλαμβάνοντες τὴν ἐκδοσιν ἀμφοτέρων τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδομένων περιοδικῶν συγγραμμάτων (Ἐφημερίδος τοῦ Στρατοῦ καὶ Ἀπομάχου), συγχωνευθέντων εἰς ἓν, κατὰ τὴν ἐπιγραφὴν αὐτοῦ, διακηρῦττομεν ἐν τῷ κατωτέρῳ προγράμματι, ἐγκριθέντι ὑπὸ τοῦ κυρίου Ἱπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, τὰς βάσεις καὶ ἀρχάς, ἃς θέλομεν ἀπαρεγκλίτως ἀκολουθῆσαι εἰς τὴν σύνταξιν αὐτοῦ. Ἐκ δὲ τοῦ προγράμματος τούτου καὶ τῆς ὑπουργικῆς ἐγκυκλίου δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ὁ στρατὸς θέλει ἐννοήσῃ κάλλιστα τὸν ἀληθῆ καὶ ὠφέλιμον σκοπὸν τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης.

Οὕτω λοιπὸν ἡ Στρατιωτικὴ Ἐφημερίς αὕτη θέλει διαιρεῖται εἰς ἐπίσημον καὶ εἰς στρατιωτικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα καὶ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ ὁ ἀναγνώστης θέλει εὐρίσκει ὅλας τὰς πράξεις τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Ἱπουργείου, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ, ἐκτὸς τῶν ἐπισήμων εἰδήσεων ὡς πρὸς τὰς καθ' ἐκάστην συμβαινούσας μεταβολὰς ἐν τῷ στρατῷ καὶ εἰς τὰ συνιστῶντα αὐτὸν πρόσωπα, θέλει εὐρίσκει ἐν γένει ὅλας τὰς μεταβολὰς τὰς γινομένας ἐν τοῖς Εὐρωπαϊκοῖς στρατοῖς, καὶ ἰδίως ἐν τῷ γαλλικῷ, πρὸς δὲ καὶ διαφόρους σκέψεις καὶ κρίσεις ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ. Ἐπειδὴ δὲ εἰς πάντας τοὺς συνδρομητὰς αἱ στήλαι τοῦ συγγράμματος τούτου εἰσὶν ἀνοικταί, ἕκαστος ἐξ αὐτῶν δύναται ἐλευθέρως νὰ δημοσιεύῃ καὶ τὰς γνώμας

αὐτοῦ. Ἐντεῦθεν ἐλπίζομεν ὅτι τὸ σύγγραμμα τοῦτο θέλει καταστήσει ἢ γενικὴ ἔκφρασις τῶν ἐπιθυμιῶν τῶν κυρίων ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ ὡς πρὸς τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ μόρφωσιν αὐτοῦ.

Εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι ταῦτα εἶναι ἔργα τῆς Κυβερνήσεως, δηλ. τὸ ὀργανίζειν καὶ ἐκπαιδεύειν τὸν στρατὸν, οὐχ ἥττον ὅμως φρονοῦμεν, καὶ εἴμεθα μάλιστα πεπεισμένοι, ὅτι καὶ αἱ περὶ τούτου ὀρθαὶ γνώμαι καὶ κρίσεις τῶν κυρίων ἀξιωματικῶν συντελοῦσι τὰ μέγιστα πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον, καθόσον μάλιστα καὶ ὁ νῦν Ἰπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν οὐδὲν μέχρι τοῦδε ἐπεχείρησεν ἐξ ἰδίας μόνης ἀντιλήψεως, ἀλλ' ἀκαταπαύστως συγκαλεῖ ἐπιτροπὰς ἐξ εἰδημόνων ἀξιωματικῶν, ἵνα γνωμοδοτήσωσιν ἐλευθέρως περὶ παντὸς στρατιωτικοῦ ἔργου.

Ἐν τοιαύτῃ λοιπὸν ἐποχῇ, καθ' ἣν πρόκειται ἡ ριζικὴ ἀναμόρφωσις τοῦ στρατοῦ, ὅστις δυστυχῶς γέμει ἀπείρων ἐλλείψεων, καὶ ὅστις μάλιστα χωλαίνει ὀλοσχερῶς ὡς πρὸς τὸ μάλιστα μέρος αὐτοῦ, ὅπερ ἐστὶ καὶ τὸ μάλλον οὐσιώδες εἰς πάντα στρατὸν, φρονοῦμεν ὅτι ἔπρεπε νὰ ὑπάρχη καὶ στρατιωτικὸν τι ὄργανον πρὸς δημοσίευσιν οὐχὶ μόνον τῶν γινομένων μεταβολῶν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπὶ τούτων κρίσεων τῶν μελῶν αὐτοῦ. Τοῦτο δὲ λέγοντες δὲν ἐννοοῦμεν νὰ δώσωμεν καὶ ψῆφον βουλευτικὴν εἰς τὸν στρατὸν, ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς κυβερνήσεως περὶ τῆς διοργανώσεως τοῦ στρατοῦ, διότι ὁ στρατὸς κατὰ τὸ στρατιωτικὸν ἀξίωμα πρέπει νὰ ἐκτελῇ καὶ οὐχὶ νὰ βουλευθῆται· ἀλλὰ φρονοῦμεν ὅτι καὶ ὁ στρατὸς, ὡς μέλος τῆς ὀλομελείας τοῦ ἔθνους, πρέπει νὰ σκέπτηται καὶ νὰ ἐκφράζῃ καθαρῶς τὴν γνώμην του ὡς πρὸς τὴν στρατιωτικὴν κατάστασιν καὶ τὴν πολεμικὴν τέχνην· ἀμφότερα ταῦτα, ὡς ἀφορῶντα ἰδίως ἕκαστον τῶν διατελούντων ἐν τῷ στρατῷ, καὶ πρὸ πάντων τοὺς ἡγεμόνας αὐτοῦ, ἦτοι τοὺς κυρίους ἀξιωματικούς, φρονοῦμεν ὅτι πρέπει νὰ συζητῶνται δημοσίως, ἐντὸς τῆς στρατιωτικῆς ἀξιοπρεπειᾶς καὶ πειθαρχίας.

Παρακτὸς δὲ τῶν ὠφελειῶν, ἃς δύναται νὰ παράσχη τὸ περιοδικὸν τοῦτο σύγγραμμα, ὑπάρχει καὶ ὕλική τις ὠφέλεια ὑπὲρ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τοῦ στρατοῦ, διότι, ὡς ὑπεσχέθημεν ἐπισήμως πρὸς τὸν κύριον ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, ὅπερ διαλαμβάνει καὶ ἡ ἐγκύκλιος αὐτοῦ, τὸ τρίτον τῶν συνδρομῶν θέλει χρησιμεύσει πρὸς περιθάλψιν αὐτῶν· μάλιστα δὲ ἡ ἐξέλεξις τῶν λογαριασμῶν τοῦ συγγράμματος τούτου θέλει γίνεσθαι κατ' ἔτος ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ταμείου τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τοῦ στρατοῦ.

Ἀλλ' ἵνα τὸ ἔργον τοῦτο καταστῇ τελειότερον, παρακαλοῦμεν ἅπαντας τοὺς συναδέλφους ἡμῶν, ὅπως συνδράμῃ ἕκαστος ἐξ αὐτῶν.

τὸ κατὰ δύναμιν εἰς τὴν σύνταξιν αὐτοῦ· μάλιστα δὲ ὁ σπουδαίως ἐνασχολούμενος εἰς τοῦτο θέλει ἔχει ἀνάλογον ἀπολαυὴν τῶν κόπων του.

Εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ φύλλου ἡμῶν θέλομεν μεταχειρισθῆ γλῶσσαν καὶ ὕφος καθαρὸν καὶ εὐληπτον, ἀρμόζοντα εἰς ὅλα τὰ μέλη τοῦ στρατοῦ, τὸ αὐτὸ ἐπιθυμοῦμεν, εἰ δυνατόν, νὰ πράξωσι καὶ οἱ συντάκται αὐτοῦ.

Ὡς ἐν παραρτήματι τοῦ συγγράμματος θέλομεν καταχωρήσει τὴν διακοπεῖσαν ἱστορίαν τοῦ Ναπολέοντος, ἅμα ἐκδοθέντος τοῦ ΙΖ' τόμου ὑπὸ τοῦ Κ. Θιέρσου· ἤδη ὅμως στέλλεται πρὸς τοὺς συνδρομητὰς τῆς ἐφημερίδος τοῦ στρατοῦ ἡ συνέχεια καὶ τὸ τέλος τοῦ Ε' τόμου αὐτοῦ.

Ταῦτα πάντα λοιπὸν προκηρῦττοντες ἐπικαλούμεθα τὴν συνδρομὴν οὐχὶ μόνον τῶν ἐν τῷ στρατῷ, ἀλλ' ἐν γένει πάντων τῶν ὁμογενῶν ἡμῶν, διότι πρόκειται διὰ τοῦ περιοδικοῦ τούτου φύλλου νὰ ἐκπληρώσωμεν διπλοῦν σκοπὸν, τὸν τῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ στρατοῦ καὶ τὴν βοήθειαν τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν αὐτοῦ.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ.

Συγχωνευθέντος τοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος, *Ἀπομάχου*, μετὰ τὴν Ἐφημερίδα τοῦ Στρατοῦ, ἀναλαμβάνομεν τὴν ἐκδοσιν περιοδικοῦ Στρατιωτικοῦ συγγράμματος, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν

« ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ, ΑΠΟΜΑΧΟΣ. »

Τὸ περιοδικὸν τοῦτο σύγγραμμα, ἐκδιδόμενον δις τοῦ μηνός, θέλει διαιρεῖται εἰς δύο μέρη, εἰς ἐπίσημον, φέρον ἴδιον ἀριθμὸν, σελίδα καὶ ὀνομασίαν « Ἐπίσημος Στρατιωτικὴ Ἐφημερίς » (*Journal militaire officiel*), καὶ εἰς ἰδιαιτέρον. Καὶ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ θέλουσιν καταχωρίζονται ἅπασαι αἱ πρὸς δημοσίευσιν ἐγκριθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Ἰπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν πράξεις αὐτοῦ, οἷον νόμοι, Βασιλ. Διατάγματα, Ἰπουργικαὶ διαταγαί, ἐγκύκλιοι καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι

χρήζει δημοσιεύσεως πρὸς τὸν στρατόν.

Ἐν δὲ τῷ Δευτέρῳ·

α) Ἐρμηνεῖαι τῶν Στρατιωτικῶν νόμων καὶ τῶν περὶ πειθαρχίας, οἰκονομίας καὶ ἀσκήσεως τοῦ Στρατοῦ κανονισμῶν καὶ Ἰπουργικῶν διατάξεων, μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς θεωρήσεως αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Κυρίου Ἰπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν·

β) Στρατιωτικὰ ἄρθρα, ἀφορῶντα κυρίως τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν πειθαρχίαν τοῦ Στρατοῦ·

γ) Περιγραφαὶ συγχρόνων στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων, βιογραφίαι ἐνδόξων συγχρόνων Στρατιωτικῶν, νεωτερισμοὶ ἄξιοι λόγου, εἰσαχθέντες ἢ προτεινόμενοι εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Στρατοῦ τῆς Εὐρώπης, ἀγγελίαι νεοφανῶν σπουδαίων Στρατιωτικῶν συγγραμμάτων καὶ κρίσεις ἐπ' αὐτῶν·

δ) Μεταφράσεις ἐκ ξένων Στρατιωτικῶν περιοδικῶν φύλλων περὶ τῶν ἐν τοῖς Εὐρωπαϊκοῖς Στρατοῖς συμβαινουσῶν μεταβολῶν καὶ πάσης ἄλλης ἐνδιαφερούσης Στρατιωτικῆς πραγματείας·

ε) Συνέχεια τῆς ἱστορίας τοῦ Ναπολέοντος, ὡς ἐν παραρτήματι (Τόμος Ἑκτος).

Ἄπαντες οἱ Στρατιωτικοὶ συνδρομηταὶ δύνανται νὰ καταχωρίζωσιν ἐν τῷ φύλλῳ τούτῳ Στρατιωτικὰ ἄρθρα, κατὰ τοὺς ὅρους τῆς πειθαρχίας συντεταγμένα, φέροντα ὁμῶς καὶ τὴν ὑπογραφήν αὐτῶν· καὶ ἄνευ δὲ τῆς ὑπογραφῆς αὐτῶν εἰσὶ δεκτὰ, ἀλλὰ θεωροῦνται ὡς ὕλη καὶ μένουσιν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἐκδότου. Οἱ δ' ἐνασχολούμενοι εἰς συγγραφὴν σπουδαίων Στρατιωτικῶν ἄρθρων θέλουσι λαμβάνει ἀνάλογον χρηματικὴν ἀμοιβὴν κατὰ τυπογραφικὸν φύλλον.

Πάν ὅ,τι ἐγκρίνουσιν αἱ Στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ ἀναγκαῖον πρὸς δημοσίευσιν ἀποστέλλεται πρὸς τὸν ἐκδότην τοῦ φύλλου τούτου καὶ καταχωρίζεται ἀμισθί.

Αἱ συνδρομαὶ εἰσιν ἐνιαύσιοι, ἢ δὲ τιμὴ αὐτῶν προσδιορίζεται ὡς ἀκολούθως·

Διὰ τοὺς Κυρίους Ἀξιωματικοὺς καὶ Ἀνθυπασιπιστὰς εἰς δραχμὰς τρεῖς κατὰ τριμηνίαν προπληρωτέας·

Διὰ τοὺς Ἰπαξιωματικοὺς καὶ Στρατιῶτας εἰς δραχμὰς δύο, διὰ

τοὺς μὴ στρατιωτικοὺς δραχμὰς ὀκτὼ προπληρωτέας καθ' ἑξαμηνίαν, διὰ δὲ τὴν ἄλλοδαπὴν ἐτησίᾳ προπληρωτέα δραχμ. δεκαοκτῶ.

Ἀλλαγὴ μετὰ πάσης Ἑλληνικῆς καὶ ξένης ἐφημερίδος εἶναι δεκτὴ.

Αἱ στρατιωτικαὶ συνδρομαὶ καὶ εἰσπράξεις αὐτῶν ἐνεργοῦνται παρὰ ταῖς Στρατιωτικαῖς Ἀρχαῖς, αἱ δὲ λοιπαὶ συνδρομαὶ παρὰ τῷ ἐκδότη καὶ παρὰ τοῖς ἀνταποκριταῖς αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ κυρίως ὁ σκοπὸς τῆς ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ τούτου συγγραμματος εἶναι ἡ ἐκπαίδευσιν τοῦ στρατοῦ, καὶ οὐχὶ τὸ κέρδος, θέλει κατατίθεται εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν Χηρῶν καὶ Ὀρφανῶν τοῦ στρατοῦ τὸ ἐν τρίτον τῶν εἰσπραττομένων συνδρομῶν, ἀφ' οὗ ἀφαιρεθῶσιν αἱ δαπάναι τῆς ἐκδόσεως.

Τὸ ποσὸν τοῦτο θέλει ὀρισθῆ ἀκριβῶς, ἀμέσως ἀφ' οὗ συλλεθῶσιν οἱ κατάλογοι τῶν συνδρομῶν καὶ γένωσι γνωστὰ τὰ εἰσοδήματα τοῦ συγγραμματος καὶ τὰ ἔξοδα τῆς συντηρήσεως αὐτοῦ.

Τὸ προσδιορισθὲν ποσὸν θέλει παραδίδεται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Ταμείου τῶν Χηρῶν καὶ Ὀρφανῶν κατ' ἔτος.

Οἱ συνδρομηταὶ ὑπογράφονται εὐκρινῶς ἐν τῷ παρόντι προγράμματι, πρὸς δὲ θεωροῦνται συνδρομηταὶ καὶ ὅσοι παραδεχθῶσι τὸ πρῶτον φύλλον.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ γένωσι τακτικοὶ συντάκται τοῦ φύλλου τούτου, σημειοῦσι τοῦτο ἐνταῦθα, ἵνα καταχωρηθῆ καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν μετὰ τῶν ἄλλων συντακτῶν.

Ἀθῆναι, τῆ 20 Ὀκτωβρίου 1859.

Οἱ Συντάκται

X. ΒΥΖΑΝΤΙΟΣ
ταγματάρχης.

B. ΣΑΠΟΥΝΤΖΑΚΗΣ
ἀντισυνταγματάρχης.

Γ. ΚΡΟΚΙΑΔΣ
μοίραρχος,

T. ΒΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ
ὑπολοχαγός.

K. ΠΙΚΕΡΝΗΣ
ὑπολοχαγός.

Γ. ΚΑΚΑΝΑΡΑΚΗΣ
ὑπολοχαγός.

B. ΒΑΛΤΙΝΟΣ
ὑπολοχαγός.

A. ΚΟΥΝΤΟΥΜΑΣ.
ὑπολοχαγός.

Ὁ Ἐκδότης

Σ. Ν. ΠΕΤΜΕΖΑΣ

Ἰπολοχαγός τοῦ Πυροβολικῆς.

Περὶ στρατιωτικῶν ἐγκλημάτων καὶ ποινῶν παρὰ τοῖς ἄρχατοῖς
"Ελλησι, τοῖς Ῥωμαίοις καὶ τοῖς Γάλλοις."

Α'. "Ελληνες.

Ἐτιμώρουν μὲ θάνατον τὸν ἔνοχον προδοσίας στρατηγόν· μὲ τὴν αὐτὴν ποινὴν ἐτιμώρουν καὶ τὸν αὐτογνωμόνως εἰς τὴν χώραν ξένης δημοκρατίας εἰσβάλλοντα.

Εἰς Θήβας ὁ διατηρῶν τὴν στρατηγίαν ὑπὲρ τὸν νενομισμένον χρόνον στρατηγός, ἐτιμωρεῖτο μὲ θάνατον. Ὁ Ἐπαμινώνδας, μετὰ τὴν ἐν Λεύκτροις μάχην, γενόμενος παραβάτης τοῦ νόμου τούτου, ἐκινδύνευσε νὰ καταδικασθῆ εἰς θάνατον, ὅτε, παραγγείλας νὰ χαράξωσιν ἐπὶ τοῦ τάφου του, ὅτι «*Εθαγατώθη, διότι ἔσωσε τὴν πολιτείαν*», ἐξέπληξε τοὺς δικαστάς, καὶ τὸν ἀπέλευσαν.

Εἰς Ἀθήνας, πᾶς στρατηγός μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐκστρατείας, ὠφείλει νὰ δίδῃ λόγον τῶν πράξεών του· ὅτε δὲ ἡ βουλή (προκατειλημμένη, ἢ καὶ ἄδικος πολλάκις) εὗρισκεν ὅτι οὗτος δὲν ἐξέπληρωσε τὸ καθήκον του, κατεδικάζεν αὐτὸν εἰς βαρὺ πρόστιμον, καὶ πρὸς εἰσπραξίν αὐτοῦ ἐξεποίουν τὰ κτήματά του· ἂν δὲ καὶ ταῦτα δὲν ἤρχουν, ἐφυλάκιζον αὐτὸν, μετ' αὐτὸν δὲ καὶ τὰ τέκνα του, ἂν μετὰ τὸν θάνατόν του δὲν ἐπληροῦτο τὸ χρέος. Γνωρίζομεν ὅτι ὁ ἀτυχῆς Μιλτιάδης ὑπῆρξε θύμα τοῦ νόμου τούτου, τοῦ σωτηρίου πολλάκις, ἀλλὰ καὶ προσφόρου εἰς τὰς βραδουργίας τῶν φιλοδόξων.

Οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐτιμώρουν μὲ θάνατον πάντα φρούραρχον, ὅς τις παρέδιδεν ὀχύρωμά τι, ὅταν ἐδύνατο νὰ ἐλπίσῃ ἐπικουρίαν. Ὡς πρὸς δὲ τοὺς στρατιώτας, πᾶς πολίτης, ὅστις, προκειμένης ἐκστρατείας, δὲν παρουσιάζετο εἰς τὸν ἄρχοντα, ἐκηρύσσετο ἄτιμος, καὶ ἐστερεῖτο τῶν ἀστυκῶν δικαιωμάτων, καὶ ὄχι μόνον καθίστατο ἀνίκανος νὰ ἀναλάβῃ δημοσίαν λειτουργίαν, ἀλλὰ καὶ ἡ εἰς τοὺς ναοὺς εἰσόδος καὶ ἡ εἰς τὰς θυσίας παράστασις τῶ ἀπηγορεύοντο. Οἱ λειποτάκται, ὡς καὶ οἱ καταλείποντες ἢ παραδίδοντες τὰ ὄπλα των, ἐτιμωροῦντο μὲ τὰς αὐτὰς ποινάς.

Ἦτον ἀπηγορευμένον εἰς πάντα πολίτην ἢ πώλησις ἢ ἐνεχυρίασις τῶν ὄπλων, ἔστω καὶ ἰδιοκτητῶν. Ὁ παραβάτης ἐτιμωρεῖτο μὲ πρόστιμον, ἐν περιπτώσει δ' ἀνεχείας, μὲ φυλάκισιν.

Οἱ αὐτομολοῦντες ἐτιμωροῦντο μὲ θάνατον· ἀπηγορεύετο δὲ πρὸς τούτοις ἢ ἐν τῇ χώρᾳ τῆς πολιτείας ταφὴ αὐτῶν.

Οἱ μαχόμενοι κατὰ τῆς πατρίδος των ἐλιθοβολοῦντο. Μὲ τὴν αὐτὴν ποινὴν ἐτιμωρεῖτο καὶ ὅστις ἀπεφάσιζε νὰ ὀδηγήσῃ τοὺς πολέμιους εἰς στρατόπεδον ἢ εἰς ὀχύρωμα.

Β'. Ῥωμαῖοι.

Χίλια βήματα μακρὰν τῆς Ῥώμης, ὁ στρατηγός εἶχεν ἀπόλυτον ἐξουσίαν ζωῆς καὶ θανάτου. Εἶχεν ἐξουσίαν νὰ δικάζῃ μόνος καὶ ἀνεγκλήτως· ἀλλ' ὑπῆρχεν ἔθος νὰ συγκαλῆ πολεμικὸν συμβούλιον.

Οἱ χιλιάρχοι κατεγίνωσκον τὸ πρόστιμον, οἱ δ' ἑκατόνταρχοι τὰς σωματικὰς ποινάς· διὸ καὶ ἐκράτουν βράβδον (ἐκ κλήματος ἀμπέλου συνήθως), ἣτις ἦν καὶ διακριτικὸν σημεῖον τῆς ἀξίας των ἐν ταῦτῳ καὶ ὄργανον, δι' οὗ ἐτιμώρουν τοὺς στρατιώτας.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν πληγῶν ἐξηρτάτο ἐκ τῆς αὐστηρότητος τοῦ ἑκατόνταρχου. Ἐπιθυμητὸν ἦτο ἵνα ὁ νόμος ὤριζε τὸν ἀριθμὸν, ὥστε νὰ μὴ ἔμενέ τι εἰς τὸ αὐθαίρετον. Διὰ τοῦτο εἶδομεν ὅτι, κατὰ τὴν ἐπὶ Τιβερίου ἀποστασίαν τῶν λεγεῶνων, οἱ στρατιῶται ἐφόνευσαν τὸν ἑκατόνταρχον Λυκίνιον, ὅστις ἔνεκα τῆς αὐστηρότητός του (α) εἶχε καταστῆ μισητός.

Ἡ ποινὴ αὕτη, μὴ θεωρουμένη ὡς ἀτιμωτική, ἐφηρμοζέτο μόνον κατὰ τῶν Ῥωμαίων πολιτῶν. Ὁ Σκιπίων, κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Νουμαντίας, εὐρῶν στρατιώτας τινὰς ἀπομακρυνθέντας τῶν τάξεων, διέταξε νὰ βραδισθῶσιν ἐξ αὐτῶν, οἱ μὲν Ῥωμαῖοι μὲ κλήμα, οἱ δὲ ξένοι μὲ βράβδον.

Ὁ βραδισζόμενος, ἂν ἀνθίστατο, ὑπεβιβάζετο· ἂν δὲ ἔθραυε τὴν βράβδον ἢ ἐπέβαλλε χεῖρα κατὰ τοῦ ἑκατόνταρχου, ἐτιμωρεῖτο μὲ θάνατον.

Οἱ συνοδεύοντες τὸν στρατηγὸν βραδουχοὶ (lictores) ἐθανάτου τοὺς καταδίκους, βραδίζοντες προηγουμένως αὐτούς.

Σπείρα, ἢ τάγμα, ἢ λεγεών, ἢ καὶ ὀλόκληρος στρατιὰ, καθισταμένη ἔνοχος δειλίας ἢ ἀπειθείας, κατεδικάζετο εἰς δεκατισμὸν, τουτέστιν ἐθανατοῦτο τὸ δεκατημόριον αὐτῆς. Ἡ ποινὴ αὕτη, ὡς ἀτιμωτική θεωρουμένη, ἐτιμῶρει ὅλους τοὺς στρατιώτας διὰ τοῦ τρόμου.

Προκειμένου δεκατισμοῦ στρατεύματος, ὁ πρεσβύτερος τῶν χιλιάρχων συνεχάλει αὐτὸ, καὶ ἐξέθετε τὰς περιστάσεις καὶ τὴν βαρῦτητα τοῦ ἐγκλήματος. Μετὰ τοῦτο διὰ κλήρου ἐθανατοῦτο τὸ δέκατον τῶν στρατιωτῶν, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν λοιπῶν. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸ ἐπίλοιπον τοῦ εἰς δεκατισμὸν καταδικασθέντος στρατεύματος κατεδικάζετο νὰ φάγῃ κριθὴν, καὶ νὰ στρατοπεδεύσῃ ἐκτὸς τοῦ στρατοπέδου.

(α) Οἱ στρατιῶται ἐπωνύμαζον αὐτὸν cedo alteram, διότι ἐταν ἐβράδιδε στρατιῶταν τινὰ, ἂν ἔθραυετο τὸ κλήμα, ἐλάμβανεν ἄλλο· θραυομένου δὲ καὶ τούτου, ἄλλο κτλ.

Ἡ ποινὴ τοῦ δεκατισμοῦ, σπανία κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς ρωμαϊκῆς δημοκρατίας, εἶχε καταντήσῃ συχνή κατὰ τοὺς ἐμφυλίους πολέμους, οἵτινες ἐπήνεγκον τὴν παρακμὴν.

Ἐξ ἀποσπάσματος τοῦ στρατοῦ τοῦ Κράσσου, ἠττηθέντος ὑπὸ τῶν στρατευμάτων τοῦ Σπαρτάκου, οἱ πρώτοι πεντακόσιοι στρατιῶται, οἵτινες εἶχον τραπῆ εἰς φυγὴν, κατεδικάσθησαν εἰς δεκατισμόν.

Ὁ Μάρκος Ἀντώνιος, πολεμῶν πρὸς τοὺς Πάρθους, ἐδεκάτισε δύο τάγματα, μὴ ὑπερασπίσαντα ὡς ἔδει τὸ στρατόπεδον. Ὁ αὐτὸς ἐπέβαλε τὴν αὐτὴν ποινὴν εἰς μέρος τοῦ στρατοῦ του, ἀποφασίσαν νὰ τὸν ἐγκαταλίπη καὶ νὰ ἐνωθῆ μετὰ τοῦ Ὀκταβίου.

Ὁ Καίσαρ ἠθέλησε νὰ τιμωρήσῃ ἐκ τῶν ἐν Ἰταλίᾳ στασιασασῶν λεγεῶνων τὴν πρωταίτιον μετὰ τὴν ποινὴν τοῦ δεκατισμοῦ, ἀλλὰ κατ' ἐπίμονον παράκλησιν τῶν χιλιάρχων, ἐτιμώρησε μόνους τοὺς ἀρχιστασιαστάς, ἑκατὸν εἴκοσι τὸν ἀριθμόν.

Ὁ Αὐγουστος κατεδίκασεν εἰς δεκατισμόν, ἐν τῷ κατὰ τὴν Ἰλυρίαν πολέμῳ, λεγεῶνα ἐγκαταλείψασαν τὴν θέσιν τῆς ἐκ δέκα ἑκατοντάρχων ἐθανάτωσε τοὺς δύο, τὸ δ' ἐπίλοιπον μέρος κατεδίκασε νὰ φάγῃ κριθήν.

Ἰπῆρχε πρὸς τούτους καὶ ἄλλη ποινὴ, ἡ διὰ βραδισμῶν θάνατος, τὴν ὁποίαν ἐπέβαλλον εἰς τοὺς ἐνόχους βαρέων ἐγκλημάτων στρατιώτας. Ἐξεταλείτο δὲ οὕτω πῶς· χιλιάρχος κρατῶν βράβδον ἔψαυε μόλις τὸν κατάδικον, καὶ ἀμέσως οἱ στρατιῶται ὀπλισμένοι μετὰ βράβδους ἢ καὶ λίθους, ἐπιπίπτοντες ἐκτύπων αὐτόν, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐθανάτουσαν αὐτόν. Ἄν δέ τις ἐπέζη μετὰ τὴν τιμωρίαν ταύτην, οὗτος δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Ῥώμην, ἀλλ' οὔτε οἱ γονεῖς ἐδύνατο νὰ τὸν δεχθῶσι. Τοιοῦτοτρόπως οἱ ὑποστάντες τὴν ποινὴν αὐτὴν καὶ ἐπιζήσαντες εἶχον ἄθλιον τέλος.

Ἐπὶ Τιβερίου, οἱ ἑκατόνταρχοι εἶχον ἐξουσίαν οὐχὶ μόνον νὰ βραδίζωσι μετὰ κλημὰ τοὺς στρατιώτας, ἀλλὰ καὶ νὰ θανατώνωσιν αὐτούς, ἂν αἱ περιστάσεις ἢ τὸ ἐγκλημα ἀπῆτουν τιμωρίαν τοιαύτην. Στασιασασῶν τῶν λεγεῶνων τῆς Πανονίας, ὁ Δροῦσος, καθ' ἃ ἀναφέρει ὁ Τάκιτος, ἐθανάτωσεν ἐκ τῶν ἀρχιστασιαστῶν, τοὺς μὲν διὰ τῶν ἑκατοντάρχων, τοὺς δὲ διὰ τῶν στρατιωτῶν τῶν πραιτωριανῶν ταγμάτων.

Ὁ νόμος τῶν δώδεκα πινάκων ἐτιμώρει μετὰ θάνατον τὸν εἰσάγοντα πολέμιους εἰς τὸ Κράτος, ἢ παραδίδοντα πολίτας εἰς τοὺς πολέμιους. Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπεβάλλετο καὶ εἰς πάντα μαχόμενον ἄνευ διαταγῆς, ἢ ἀπειθοῦντα εἰς διαταγὴν ἢ εἰς διδόμενον σημεῖον, εἰς πάντα καταλείποντα τὴν τάξιν, ἢ τὴν θέσιν, ἢ τὸ σῆμά του, εἰς πάντα πωλοῦντα

ἢ ῥίπτοντα τὰ ὄπλα του, καὶ τέλος εἰς πάντα ὑποκινοῦντα στάσιν.

Κατὰ τὴν τιμωρίαν τοιοῦτων ἐγκλημάτων πολλάκις δὲν ἐπτοῦντο τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐνόχων, ἐθανάτουσαν αὐτοὺς ἀθρόως. Ἡ λεγεὼν τῆς Καμπανίας, κυριεύσασα τὸ Ῥήγιον ἄνευ διαταγῆς, ὠδηγήθη εἰς Ῥώμην, καὶ κατεδικάσθη ὁλόκληρος εἰς θάνατον. Ἐθανατοῦντο πενήτηκοντα καθ' ἡμέραν τετρακισχίλιοι ἄνδρες ἐν ὅλοις ἐθανατώθησαν, οἵτινες κατὰ διαταγὴν τῆς βουλῆς ἔμειναν ἄταφοι καὶ ἄκλαυστοι.

Οἱ σφετεριζόμενοι μέρος τῶν λαφύρων κατεδικάζοντο κατ' ἀρχὰς μὲν εἰς στέρησιν πυρὸς καὶ ὕδατος· ἀλλὰ μετὰ ταῦτα κατεδίκασον αὐτοὺς εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ σφετερισθέντος καὶ εἰς πληρωμὴν τοῦ τετραπλασίου τῆς ἀξίας του. Ἐπὶ αὐτοκρατόρων τὸ ἐγκλημα τοῦτο ἐτιμωρήθη μετὰ θάνατον.

Οἱ ἀκρωτηριάζοντες ἑαυτοὺς διὰ ν' ἀποφύγωσι τὴν στρατιάν ἐπωλοῦντο ὡς ἀνδράποδα.

Οἱ αὐτόμολοι ἐτιμωροῦντο ἢ μετὰ θάνατον ἢ μετὰ διαφόρους ἄλλας ἀτιμωτικὰς ποινάς. Οἱ ἀποδοθέντες εἰς τὸν Σικιπῶνα, κατὰ τὴν μετὰ τῶν Καρχηδονίων συνθήκην, αὐτόμολοι κατεδικάσθησαν, οἱ μὲν εἰς σταύρωσιν, οἱ δὲ ἀπεκεφαλίσθησαν. Ὁ Κουίντος Φάβιος Μάξιμος ἀπέτεμνεν αὐτῶν τὴν δεξιάν, ἄλλοι δὲ τινες ὑπατοὶ ἐμαστίζον αὐτούς. Ὁ Σικιπῶν Αἰμιλιανὸς τοὺς ἐδίδο βράν τῶν θηρίων, ὁ δὲ Παῦλος Αἰμίλιος τοὺς ἄφινε νὰ καταπατηθῶσιν ὑπὸ τῶν ἐλεφάντων.

Πᾶς στρατιώτης ἀπομακρυνόμενος τοῦ στρατοπέδου τοσοῦτον, ὥστε νὰ μὴ ἀκούῃ τὸν ἦχον τῆς σάλπιγγος, ἐθεωρεῖτο αὐτόμολος.

Πᾶς ἐγκαταλείπων τὴν θέσιν του, ὦν φρουρὸς, κατεδικάζετο εἰς μαστίγωσιν. Οἱ σφάλλοντες κατὰ τὰς περιπολίαις ἵππεις ἐτιμωροῦντο μετὰ τὴν αὐτὴν ποινὴν.

Ὁ κλέπτων ἐκ τοῦ στρατοπέδου, ὁ ψευδομαρτυρῶν καὶ ὁ πρᾶτων ἀνήθικον πράξιν, κατεδικάζοντο εἰς μαστίγωσιν.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐτιμώρουσαν καὶ θεσφύροντες πρὸς τεύτοις ἀτιμον πάντα, ὅστις ψευδῶς ἐσφετερίζετο ἀνδραγαθήμᾳ τι. Οἱ Ῥωμαῖοι ἐθεσφύρον τὴν πράξιν ταύτην ὡς ληστείαν.

Ἐνίοτε τοὺς κλέπτας τοὺς ἐτιμώρουσαν μετὰ τὴν ἀποτομὴν τῆς χειρὸς των, ἢ τοὺς κατεδίκασον εἰς ἀφαίμαξιν ἐνώπιον τοῦ στρατοπέδου· ἀλλὰ τὴν τελευταίαν ταύτην ποινὴν ἐφήρμοζον δι' ἐλαφρὰς κλοπὰς.

Διὰ πταίσματα, τοὺς μὲν στρατιώτας ἐτιμώρουσαν μετὰ ὑποβιβασμὸν εἰς κατώτερον σῶμα, τοὺς δὲ ἑκατοντάρχους μετὰ καθάρσεσιν. Τοῖς ἀφῆρουν πρῶτον τὴν σπάθην, καὶ ἀκολούθως τὴν ζώνην, ἥτις ἦν τὸ διακριτικὸν τοῦ βαθμοῦ σημεῖον.

Ἐνίοτε τοὺς χιλιάρχους ἐτιμώρουν μὲ ἐκκοπὴν τοῦ κάτω ἄκρου τῆς τηβέννου τῶν ὑπὸ τινος βραδούχου.

Ὁ Ἰππαρχος Κάσιος Τίτος, εὐρεθείς εἰς τὴν λυπηρὰν ἀνάγκην νὰ καταθέσῃ τὰ ὄπλα ἐν Σικελίᾳ, περιζωσθεὶς ὑπὸ τῶν πολεμίων, κατεδεκάσθη ὑπὸ τοῦ ὑπάτου Δ. Καλπουρνίου Πίσωνος εἰς ἐκκοπὴν τῆς τηβέννου του, καὶ ἐξετέθη ἐνώπιον τοῦ στρατοπέδου ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ὄρθιος, ἀνυπόδετος, καὶ ἔχων ἀναπεπταμένον τὸν χιτῶνα καθ' ὄλον τὸ διάστημα τῆς τιμωρίας ὡφεῖλε νὰ τρώγῃ μόνος, καὶ ν' ἀπέχῃ λουτροῦ.

Ἀλλὰ, χαλαρωθείσης τῆς πειθαρχίας μετὰ ταῦτα, εἰς μάτην αὐτοκράτορες καὶ στρατηγοὶ τινες ἐπεχείρησαν νὰ τὴν ἐπαναφέρωσι διὰ τῆς αὐστηρότητος ἢ βίας εἶχε καταστραφῆ, ἕνεκα τῆς διαφθορᾶς τῶν ἡθῶν. Ὁ λαὸς εἶχεν ἀπολέσει τὰς ἀρετὰς του καὶ τὸ πρὸς τοὺς νόμους σέβας.

Οἱ νόμοι ἐπολλαπλασιάσθησαν, ἀλλ' οἱ στρατιῶται τοὺς περιεφρόνουν. Μετεχειρίζοντο ποινὰς ἀγρίας, ἀλλ' εἰς μάτην εἰς οὐδὲν ἄλλο ἐχρησίμευσαν, εἰμὴ εἰς τὸ νὰ ἐκφαλίσωσι τοὺς τιμωροὺς.

Ὁ Καπιτωλῖνος (οὗ τινος πῶζονται αὐτοκράτορων τινῶν βίαι) ἀναφέρει, ὅτι ὁ Ἀβίδιος Κάσσιος, θέλων νὰ ἐμπνεύσῃ τρόμον εἰς τὸ στρατόπεδόν του, ἔδωκεν εἰς τὰ περίξ δένδρα ἀριθμὸν τινα στρατιωτῶν, καὶ ἀνῆψε πυρὰν πλησίον τοῦ κορμοῦ ἐκάστου τῶν δένδρων, ὥστε οἱ δυστυχεῖς οὗτοι στρατιῶται ἐκάησαν σκληρῶς, ἢ ἐπνίγησαν ὑπὸ τοῦ καπνοῦ. Ὁ Μακρίνος ἐβράπτει τοὺς στρατιώτας εἰς νωπὰ δέρματα βοῶν, καὶ τοὺς ἄφινε νὰ καταβιβρώσκωνται ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς σήψεως τῶν δερμάτων γεννωμένων σκωλήκων.

Γ'. Φράγχοι καὶ Γάλλοι.

Ὁ στρατιωτικὸς κώδικῃς διὰ τὰ ἐγκλήματα καὶ τὰς ποινὰς ἐπὶ βασιλέων τῆς πρώτης γενεᾶς μικρὸν διαφέρει τοῦ τῶν Ῥωμαίων.

Κατὰ τὴν δευτέραν γενεάν, οἱ νόμοι Καρόλου τοῦ Μεγάλου ὤρισαν δι' ἕκαστον ἐγκλημα καὶ τὴν ποινήν.

Δι' ὁλόκληρα σώματα στρατοῦ ποινὰ ἦσαν ὁ δεκατισμὸς καὶ ἡ διάλυσις· διὰ δὲ τοὺς ἀξιωματικούς, ἢ καθαίρεσις, ἢ στέρησις τῶν στρατιωτικῶν τιμῶν, καὶ ἡ ἐκπτώσις.

Στρατιῶται καταδικαζόμενοι εἰς θάνατον, ἀπεκεφαλίζοντο ἢ ἐλιθοβολούντο· ἀκολούθως ὅμως αἱ ποινὰ αὐταὶ ἀντικατεστάθησαν διὰ τῆς σταυρώσεως.

Ὁ Δανιὴλ ἀναφέρει, ὅτι Σιγηβέρτος, ὁ ἕγγονος τοῦ Κλοβίτου, ἔτοι-

μας ὦν νὰ ἐκδιᾶσῃ τὸ στρατόπεδον τοῦ ἀδελφοῦ Χιλπερίκου, συμπυλιωθείς μετ' αὐτοῦ εἰρηνοποίησεν· ἀλλὰ τὰ στρατεύματα τοῦ Σιγηβέρτου, ἰδόντα ὅτι διὰ τῆς εἰρήνης ταύτης στεροῦνται τῶν λαφύρων, ἃ ἔμελλον ν' ἀρπάσωσι, στασιάσκητα ἠπέλουν τοὺς ἑαυτῶν ἀρχηγούς· ὁ δὲ Σιγηβέρτος ἰππεύσας παραχρῆμα ἐπορεύθη εἰς τὸ στρατόπεδον, συνέλαβε τοὺς ἀρχιστασιαστὰς καὶ διέταξε νὰ λιθοβοληθῶσιν ἐνώπιον τοῦ στρατοῦ. (Δανιὴλ ἱστορ. βιβλ. 8.)

Διὰ τὰ ἐγκλήματα, τὰ μὴ τιμωρούμενα μὲ θάνατον, ἐφήρμοζον τὴν ἐξόρυξιν τῶν ὀφθαλμῶν· ἀλλὰ σπανίως ἐφήρμοζον τὴν ποινήν ταύτην, ἥς ἢ χρῆσις ἤρχισε κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς δευτέρας γενεᾶς, ἐξετελεῖτο δὲ διὰ πεφυρακτωμένης μεταλλίνης πλακός.

Μαστίγωσις. Γυμνούμενος ὁ στρατιώτης ἀπὸ τῶν ὤμων μέχρι τοῦ ζωστήρος ἐμαστιγοῦτο ὑπὸ δημίων ἢ ὑπὸ ἄλλων στρατιωτῶν.

Διὰ τοὺς ἀξιωματικούς καὶ τοὺς στρατιώτας ὑπῆρχον πρὸς τούτοις χρηματικαὶ ποινὰ καὶ στέρησις τροφῆς.

Ἀναγινώσκωμεν εἰς τοὺς νόμους Καρόλου τοῦ Μεγάλου, ἀνανεωθέντας ὑπὸ Καρόλου τοῦ Φαλακροῦ, ὅτι, ὅστις ἀπεμακρύνετο τοῦ στρατοῦ ἀνευ ἀδείας, ἐτιμωρεῖτο μὲ θάνατον.

Ὅστις ἂν εἰς κατάστασιν νὰ πολεμῆσῃ ἐφρευγεν, ἢ ὅστις διατασσόμενος νὰ οὐδεύσῃ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἀπεποιεῖτο, εἰ μὲν ἀξιωματικὸς καθηρεῖτο, εἰ δὲ στρατιώτης, ἐκηρύσσετο ἄτιμος.

Ὅστις διωρισμένος εἰς ὑπηρεσίαν δὲν παρευρίσκετο, κατεδικάζετο εἰς βαρὺ πρόστιμον, γινόμενος δούλος τοῦ ἡγεμόνος.

Ὅστις ἐν πορείᾳ προὔξενε ζῆμιαν, κατεδικάζετο εἰς πληρωμὴν τοῦ τριπλασίου· ἂν ὁ προξενήσας τὴν ζῆμιαν ἦν δούλος κατεδικάζετο εἰς σωματικὴν τινα ποινήν. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στρατεύματος ἐστερεῖτο τῆς ἀρχηγίας, ἂν, γενομένων παραπάνων πρὸς αὐτὸν, δὲν ἀπέδιδε δικαιοσύνην.

Ὅστις ἐμέθυεν ἐν στρατοπέδῳ κατεδικάζετο νὰ μὲνῃ ἐπὶ τινα καιρὸν ἀκοινωνήτος. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ποινῆς ταύτης ὁ καταδίκος δὲν ἔπινεν ἄλλο ποτὸν πλὴν τοῦ ὕδατος.

Ἀναγινώσκωμεν πρὸς τούτοις, ὅτι κατὰ τὴν τρίτην γενεάν οἱ φρουδοῦχοι ἦσαν ὑπόχρεοι νὰ ὑπηρετῶσιν, ἐπὶ ποινῇ ἐσχάτης προδοσίας, ἥτις συνεπῆγε τὸν θάνατον καὶ τὴν δήμευσιν τῶν κτημάτων.

Ἐπὶ Καρόλου τοῦ Σ'. οἱ ἀρνούμενοι νὰ ὑπηρετήσωσι φρουδοῦχοι ἐστεροῦντο τῆς εὐγενείας καὶ ἐκηρύττοντο ἐκπτῶτοι· ἢ ἐκπτώσις ἐνηργεῖτο κατ' ἰδιαιτέρον τρόπον, κατ' ἐκείνων ὅσοι ἦσαν χειροτονημένοι ἱππῶται. Τοὺς ἐνέδυν ἀπὸ κορυφῆς μέχρι ποδῶν, καὶ ἀκολούθως ἔθραυον διὰ πελέκως τοὺς περυσιστῆρας αὐτῶν.

Μετὰ τοὺς ἱπποτικὸς χρόνους, ἡ ἔκπτωσις ἐγένετο ποιηὴ καθα-
ρῶς στρατιωτικῆ. Ἐξετελείτο δὲ κατὰ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν μὴ
ὑπερασπιζόντων ἀνδρείως τὴν ἐμπειστημένην αὐτοῖς θέσιν.

Τὰ πολεμικὰ Χρονικὰ ἀναφέρουσι δύο τοιαύτας ἀξιωματικῶν
πράξεις τὴν μὲν ἐπὶ Φραγκίσκου τοῦ α'. τῷ 1574, τὴν δὲ ἐπὶ Λου-
δοβίκου τοῦ ιδ' τῷ 1673.

Τὰ στρατεύματα Καρόλου τοῦ ε' ἐπολιόρουν τὴν Φονταραβίαν,
ἣτις ἦν ἐφοδιασμένη μὲ πᾶν τὸ ἀναγκαῖον πρὸς ἄμυναν καὶ ὄμως
εἰς διάστημα μὴδὲ παρεδόθη εἰς τοὺς Ἰσπανοὺς ὑπὸ τοῦ Φρωγέτου.
Ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος ἐξερχόμενος τοῦ φρουρίου συνελήφθη ὑπὸ τοῦ
Λωτρέκ, ὠδηγήθη εἰς Λυὸν καὶ δικασθεὶς ὑπὸ πολεμικοῦ συμβουλίου,
κατεδικάσθη νὰ ὑποστῇ τὴν ἀτιμωτάτην τῶν ἐκπτώσεων.

Λουδοβίκος ὁ ιδ' πολεμῶν πρὸς τὴν Ὀλλανδίαν, καὶ καθ' ἑκάστην
νέας ἐπιτυχίας κατορθῶν, ἀπώλεσε τὸ φρούριον Ναϊρδην τῷ 1673.
Ὁργισθεὶς διὰ τὴν πρώτην ταύτην ἀποτυχίαν μετεχειρίσθη ὅλην τὴν
αὐστηρότητα κατὰ τοῦ παραδόντος τὸ φρούριον ἀξιωματικοῦ διέ-
ταξε τὴν ἔκπτωσιν αὐτοῦ, ὅστις ὠδηγήθη εἰς Οὐτρέχτην, κρατῶν
εἰς χεῖρα πτωάριον, ὅπου ἐθραύσθη τὸ ξίφος του. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι
ὁ Λουπὰς (οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ ἀξιωματικὸς) εἴκοσι μόνας ἡμέρας ἀν-
τέστη, ἀλλὰ παρεδόθη μετὰ πεντάωρον μάχην ἐντὸς ἀθλίων ὀχυρω-
μάτων, καὶ διότι ἡ ἀσθενὴς φρουρὰ ἠδυνάτει ν' ἀντιστῇ εἰς τὴν ἐφο-
δον. Τὸ ἐπόμενον ἔτος ἐφονεύθη κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Γράβης,
ὅπου εἶχε λάβει τὴν ἄδειαν νὰ ὑπηρετήσῃ ὡς ἐθελοντής.

Ἀνακεφαλαιοῦντες χρονολογικῶς τὰ γεγονότα, παρατηροῦμεν ὅτι,
ἀπὸ Καρόλου τοῦ ε' μέχρι Φραγκίσκου τοῦ α' αἱ ποιναὶ ἦσαν ἠπιώ-
τεραι. Ὁ στρατιωτικὸς ὁ πράττων ἐγκλημά τι κατεδικάζετο εἰς
πρόστιμον, κρατούμενον ἐκ τοῦ μισθοῦ του, ἂν δὲν εἶχε νὰ τὸ πλη-
ρώσῃ ἄλλως ἐν περιπτώσει δὲ βαρέος ἐγκλήματος, ἐδημιεύετο ὁ ἱπ-
πος του, οὗτος δ' ἐτάσσετο εἰς τὴν τάξιν τῶν πεζῶν τοξοτῶν.

Τῷ 1574, Φραγκίσκος ὁ α'. ἐξέδωκε διάταγμα, καθ' ὃ ἡ κλοπὴ,
ἢ παράνομος φορολόγια καὶ ἡ ἱεροσυλία ἐτιμωροῦντο μὲ σταύρωσιν.
Οἱ βλάσφημοι ἐδένοντο ἐπὶ ἑξ ὥρας εἰς τὸν κύφωνα (carcan) ἐν
ὑποτροπῇ δ' ἐτρυπᾶτο ἢ γλώσσά των διὰ πετυρακτωμένου σιδήρου.
Ἡ αὐτομολία ἐθεωρεῖτο ὡς ἐγκλημα καθοσιώσεως. Οἱ ἀπατεῶνες εἰς
τὸ παῖγιον ἐμαστιγοῦντο ἐν ὑποτροπῇ δὲ, ἀπετέμοντο αὐτῶν τὰ
ὦτα καὶ ἐξωρίζοντο.

Ἐνίοτε διὰ τὴν κλοπὴν καὶ τὴν στάσιν μετεχειρίζοντο τὴν ἐξάρ-
θρωσιν, τουτέστιν ἔδενον τὰς χεῖρας τοῦ ἐνόχου ὀπισθεν, ὑψομένου
δὲ διὰ σχοινοῦ, δεδεμένου ἀπ' ἀμφοτέρων τῶν πυγμῶν ἐπὶ ὑψηλοῦ

ἐκρίωματος (εἶδους σταυροῦ) ἀφίνετο νὰ πέσῃ δύο πόδας ὑπὲρ τὸ
ἔδαφος, καὶ διὰ τῆς πτώσεως ταύτης ἐξηθροῦντο οἱ βραχιόνες του.
Ἐνίοτε δύο καὶ τρεῖς ἐξαρθρώσεις ὑφίστατο ὁ κατάδικος. Ἡ πλατεία,
ἐν ᾗ ἐξετελείτο ἡ ποιηὴ αὕτη ἐν Παρισίοις καὶ σήμερον ἐτι φέρει τὸ
ὄνομα τοῦτο. Ἡ ποιηὴ αὕτη καθηργήθη ἐπὶ Λουδοβίκου τοῦ ιγ'.

Διάταγμα Ἐρρίκου τοῦ ε', ἐκδοθὲν τῷ 1550, τιμωρεῖ μὲ θάνατον
τὴν ἀπλὴν λειποταξίαν τὴν αὐτὴν ποιηὴν ἐπιβάλλει καὶ εἰς τὸν μὴ
μεταβαίνοντα εἰς τὰς τάξεις του ἐν περιπτώσει συναγερμού (rassem-
blement) ἢ τὸν ἐγκαταλείποντα τὴν σημαίαντου ἐν πορείᾳ, τὸν ἐφελ-
κύνοντα τὸ ξίφος κατὰ τοῦ λοχίουτου, ἢ τὸν ὑβρίζοντα τὸν ταγματάρ-
χην του. Μὲ τὴν αὐτὴν ποιηὴν ἐτιμωρεῖτο καὶ ὅστις ξιφομαχῶν μετ'
ἄλλου, παρουσιαζομένου τοῦ λοχαγοῦ ἢ τοῦ λοχίου ἐτρέπετο εἰς φυγὴν.

Τοῦ διατάγματος τούτου συντάκτης ἦν ὁ ναύαρχος Κολινῦ, γνω-
στὸς διὰ τὴν αὐστηρότητά του· τὸ ἐξετέλει δὲ μετὰ τὸσαύτης αὐ-
στηρότητος, ὥστε, ὡς λέγει ὁ Βραντὸμ, Ἐρρίκος ὁ ε' ἐκστρατεύων
εἰς Γερμανίαν εἶδε πλείονας στρατιώτας κρεμαμένους εἰς τὰ δένδρα
ὡς πτηνὰ εἰς τοὺς κλώνους των.

Ἐπῆλθον τέλος οἱ νόμοι Λουδοβίκου τοῦ ιδ', οἵτινες ὥρισαν τὰ
περὶ ἐγκλημάτων καὶ ποινῶν. Οἱ διάδοχοί του ὀλίγας μεταβολὰς
ἐπῆνεγκον εἰς αὐτοῦς. Διὰ τοῦ κώδικος τούτου ὁ λειποτάκτης ἐτι-
μωρεῖτο μὲ θάνατον, ἄλλοτε δὲ ἐρρίπτετο εἰς τὸ κάτεργον, καὶ ἄλ-
λοτε κατεδικάζετο εἰς σφαῖραν.

Ὁ ἐγειρῶν χεῖρα κατὰ τοῦ ἀξιωματικοῦ του ἀπηγγονίζετο, ἀφ' οὗ
προηγουμένως τοῦ ἀπετέμετο ἡ χεῖρ.

Ἡ ἔκπτωσις ἐνηργεῖτο ὡς καὶ τὴν σήμερον.

Διὰ τὰ πταίσματα ποιναι ἦσαν ὁ περιορισμὸς, ἡ κράτησις, ἡ φυ-
λάκισις, αἱ ἀγγαρεῖαι κτλ. Ἐπὶ ὑπουργείας τοῦ Ἀγίου Γερμανοῦ
εἶχον εἰσαχθῆ οἱ ραβδισμοί· ἀλλ' ἡ ποιηὴ αὕτη οὐσα ἀνάρμυστος
πρὸς τὸν χαρακτήρα τοῦ Γάλλου στρατιώτου καθηργήθη ταχέως *).

*) Σ. Οἱ ραβδισμοὶ ἔπαυσαν μὲν εἰς τὸν γαλλικὸν στρατὸν, ἀλλ' εἰ-
σήθη παρανόμως ἄλλη ποιηὴ, ἢ καλουμένη savate, ἐφαρμοζομένη εἰς τοὺς
λόχους κατὰ τῶν ἀδιορθῶτων στρατιωτῶν, τῶν ὑποπιπτόντων εἰς συνεχεῖς
μικρὰς κλοπὰς. Ἐκτελεῖται δὲ οὕτω πως. Ἀποσυρομένων τῶν ὑπαξιωματικῶν
ἐκ τοῦ θαλάμου τοῦ λόχου, οἱ στρατιῶται, κρατοῦντες ὑπόδημα εἰς τὰς χεῖ-
ρας, κτυποῦσιν ἐπὶ τῶν ὀπισθίων τὸν ἐνοχον. Ἐν τινι φύλλῳ τοῦ παρελθόντος
Ὀκτωβρίου τῆς ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων ὑπάρχει διαδικασία στρατιώτου
κατηγορουμένου ὅτι ἔθραυσεν ἐκουσίως τὸ ὄπλον του. Ὁ δυστυχὴς στρατιώτης
διὰ ν' ἀποφύγῃ τὴν ἐξευτελιστικὴν τιμωρίαν τῆς savate προὔτιμησε νὰ ὑποπέ-
σῃ εἰς μεγαλύτερον ἐγκλημα.

ΝΕΟΦΑΝΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ.

*Τακτικὴ τῶν τριῶν ὄπλων, ὑπὸ τοῦ ὑπολοχαγοῦ τοῦ πυροβολικοῦ
καὶ καθηγητοῦ τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς τῶν Εὐελπίδων
κυρίου Κωνσταντίνου Πικέρη.*

Τὸ βιβλίον τοῦτο διαιρεῖται κυρίως εἰς τρία μέρη, ἐκτὸς τῶν πρὸς
εἰσαγωγὴν μερῶν αὐτοῦ ἕκαστον δὲ μέρος διαιρεῖται εἰς κεφάλαια.

Τὸ πρῶτον μέρος, ἔχον ἕξ κεφάλαια, ἄρχεται ἀπὸ τῆς τακτικῆς
τῶν ἀρχαίων καὶ περιγράφει ὅλας τὰς μετὰ ταῦτα ἐποχάς, διαπραγ-
ματεύεται περὶ τῆς νέας τακτικῆς τῶν τριῶν ὄπλων, κατὰ μέρος καὶ
ἠνωμένως, περὶ προφυλακῶν, καὶ περὶ τακτικῆς τοῦ πεζικοῦ, τοῦ
ἵππικοῦ καὶ τοῦ πυροβολικοῦ.

Τὸ Δεύτερον μέρος, ἔχον τρία κεφάλαια, διαπραγματεύεται περὶ
τῆς τακτικῆς τῶν τριῶν ὄπλων ἠνωμένων, περὶ τῆς ἐπιβροῆς τοῦ
ἐδάφους εἰς τὰς πολεμικὰς ἐργασίας καὶ περὶ μαχῶν ἐν γένει.

Τὸ Τρίτον μέρος, ἔχον τέσσαρα κεφάλαια, διαπραγματεύεται
περὶ θέσεων, στρατιωτικῶν κατοπτύσεων, διασταθμεύσεων, ἐπι-
σταθμιῶν, πορειῶν καὶ τροφῶν.

Ὁ δὲ συγγραφεὺς αὐτοῦ διαιρεῖ τὸ βιβλίον του ὡσαύτως εἰς
τρία μέρη, ὡς ἑξῆς:

α. Εἰς τὴν στοιχειώδη τακτικὴν,

β. Τὴν τακτικὴν τῶν τριῶν ὄπλων ἠνωμένων,

γ. Τὴν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐφρημοσμένην τακτικὴν, ἢ τὴν μεγάλην
λεγομένην τακτικὴν.

Τὸ στρατιωτικὸν τοῦτο σύγγραμμα, ἐμπεριέχον 12 καλῶς λιθο-
γραφημένους πίνακας μετὰ 80 σχημάτων παριστανόντων εὐκρινῶς
καὶ λεπτομερῶς διαφόρους τακτικὰς κινήσεις κλπ, ἐρανίσθη τὸ πλεῖ-
στον μέρος αὐτοῦ ἐκ τῆς τακτικῆς τοῦ Γερμανοῦ Μύλλερ καὶ ἀνε-
πληρώθη παρὰ πολλῶν ἄλλων στρατιωτικῶν συγγραμμάτων ὡς
πρὸς τὴν τακτικὴν τῶν ἀρχαίων, τὴν στοιχειώδη τακτικὴν καὶ λοι-
πὰ μέρη, μὴ συμπεριλαμβανόμενα ἐν τῇ τακτικῇ τοῦ Μύλλερ. Ἄλλ'
ἢ ἐκλογή τῆς ὕλης καὶ ὁ συνδυασμὸς αὐτῆς μετὰ τὴν τακτικὴν ταύ-
την εἰσι τοσοῦτον ἐπιτυχῇ, ὥστε ἀποτελοῦσιν ὀλόκληρον σειρὰν ἐν-
τελοῦς τακτικῆς. Πρὸς δὲ ταῦτα πάντα δὲν εἶναι μὲν γεγραμμένα

μετὰ τὴν ἀπαιτουμένην ἤδη γραμματικὴν τέχνην, εἶναι ἕμως μετὰ ὕφος
εὐληπτον καὶ καθαρὸν, ὡς ἀρμόζει εἰς πᾶν στρατιωτικὸν σύγγραμμα,
ἐνὶ λόγῳ τὸ σύγγραμμα τοῦτο ὡς πρὸς τὸ εἶδος του εἶναι τὸ τελειό-
τερον τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντων.

Τὸ στρατιωτικὸν λοιπὸν τοῦτο σύγγραμμα συνιστῶμεν εἰς ἅπαν-
τας τοὺς ἀξιωματικοὺς τῶν διαφόρων ὅπλων τοῦ στρατοῦ, διότι ἐν
αὐτῷ εὐρίσκει ἕκαστος πᾶν ὅ,τι ἀναγκαῖοι πρὸς διδασκαλίαν τοῦ
πρωτίστου μέρους τῆς πολεμικῆς τέχνης.

Δυστυχῶς ὅμως ἅπαντες λυπούμεθα καὶ ἀθυμοῦμεν βλέπον-
τες καθ' ἐκάστην ἐκδιδόμενα τοιαῦτα στρατιωτικὰ τεχνικὰ συγ-
γράμματα, ὧν τὴν θεωρίαν εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐφαρμώσωμεν εἰς τὴν
πράξιν· διότι, ποῦ εἰσι τὰ περὶ ἀσκήσεως στρατοπέδα μας; ποῦ τὰ
σώματα τοῦ στρατοῦ μας, ὥστε τοῦλάχιστον κατ' ἔτος νὰ γίνεται
ἡ ἐφαρμογὴ μικροῦ μέρους τῆς τακτικῆς τῶν τριῶν ὄπλων ἠνωμένων;
ποῦ ἡ χάραξις τῶν στρατοπέδων καὶ ἡ ὑπηρεσία αὐτῶν; ποῦ ἡ ἐφαρ-
μογὴ τῆς προσαίρου ὀχυρώσεως καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι εἰκονίζει τὴν
ἐν ἐκστρατείᾳ ὑπηρεσίαν, τὰς πορείας, τὰς ἀψιμαχίας, τὰς μάχας
καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι παριστᾷ τὸν πόλεμον καὶ ἐξασκεῖ τὸν στρατιώ-
την εἰς τὸ κυρίως ἐπάγγελμά του;

Ὀνομαζόμεθα καὶ εἰμεθα στρατιωτικοί, ἀλλ' ἄνευ τούτων, τί
γνωρίζομεν; Οὐδὲν, ἂς ὁμολογήσωμεν τοῦτο παρρησίᾳ! Μὴ ἀ-
πελπιζόμεθα ὅμως· ὁ νῦν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργῶς, ὡς ἠκού-
σαμεν πολλάκις ἐκ στόματος αὐτοῦ, προτίθεται, Θεοῦ θέλοντος, νὰ
θέσῃ ταῦτα πάντα εἰς ἐνέργειαν, καθ' ὅσον ἐπιτρέπεται τοῦτο αἰ πε-
ριστάσεις καὶ τὰ μέσα τοῦ Κράτους, ὥστε νὰ προπαρασκευασθῇ καὶ
ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς εἰς τὸν πρὸς ὄν ὅρον του.

Περὶ πολεμικῆς τέχνης.

Ἰπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ἐξεδόθη κατ' αὐτὰς καὶ ἕτερον στρατιω-
τικὸν σύγγραμμα. Ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἀξιολόγου τούτου πονήματος,
φαίνεται, ἔνεκα μετριοφροσύνης δὲν ἠθέλησε νὰ στολίσῃ αὐτὸ καὶ
μετὰ τοῦ τίτλου τοῦ ὀνόματός του· οὐχ' ἦπτεν ὅμως εἶναι γνωστὸς

τοὺς πᾶσι διὰ τὴν διακεκριμένην παιδείαν καὶ τὰ μεγάλα πατριω-
τικά αἰσθήματα αὐτοῦ, μεθ' ὧν αἰετοτε ἐχαρκτηρίσθη ζῶν πρό-
τοσοῦτων ἐτῶν μεταξύ ἡμῶν.

Τὸ στρατιωτικὸν σύγγραμμα τοῦτο δὲν ἀνήκει μὲν εἰς τὴν τάξιν
τῶν συνήθως διδακτικῶν στρατιωτικῶν βιβλίων, ὡς τακτικὴν, ἔχυ-
ρωτικὴν κτλ. ἀλλὰ περιλαμβάνει ἐν γένει ὅλους τοὺς κλάδους τῆς
πολεμικῆς τέχνης, καὶ διδάσκει διὰ πολλῶν καὶ ἀρμοδίων παραδειγμα-
των τὰ διάφορα μέρη τῆς πολεμικῆς ἐπιστήμης· ἀκολουθοῦν δὲ ὅλα
σχεδὸν τὰ μέρη τοῦ ἐν ἔτει 1832 γαλλικοῦ κανονισμοῦ τῆς ἐστρατείας,
τοῦ μεταφρασθέντος καὶ ἐκδοθέντος τῷ 1838 παρ' ἡμῖν, διδάσκει
ὡς πρὸς τὸ τεχνικὸν μέρος τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων
τοῦ κανονισμοῦ τούτου· ἐνὶ λόγῳ καθ' ὅλα θεωρούμενον τὸ σύγγραμ-
μα τοῦτο εἶναι ἀναγκαιότατον εἰς πάντα στρατιωτικὸν ἐπιθυμοῦντα
νὰ σπουδάσῃ τὰ τοῦ ἐπαγγέλματός του, διότι ἐκ τῆς ἀναγνώσεως
αὐτοῦ θέλει μάθει ὅποσαι τέχναι καὶ ἐπιστῆμαι ἀποτελοῦσι τὴν λε-
γομένην πολεμικὴν τέχνην. Ἐν μέρει δὲ θεωρούμενον τὸ σύγγραμμα
τοῦτο εἶναι ἀτελές εἰς πολλὰ του μέρη, καὶ μάλιστα ὡς πρὸς τὰ
τοῦ γαλλικοῦ ὀργανισμοῦ, ἀλλὰ τοῦτο οὐδὲν ἀφαιρεῖ ἐκ τῆς πραγ-
ματικῆς ἀξίας αὐτοῦ, διότι σκοπὸς αὐτοῦ δὲν εἶναι, ὡς ὁμολογεῖ
καὶ αὐτὸς ὁ συγγραφεὺς αὐτοῦ, ἢ πλήρης διδασκαλία τῆς πολεμικῆς
τέχνης, ἀλλ' ὁ συνδυασμὸς τῶν παραδειγμάτων μετὰ τῆς θεωρίας,
ἥτοι ἡ ἐφαρμογὴ τῶν θεωριῶν εἰς τὴν πράξιν.

Πρὸς δὲ, τὸ πόνημα τοῦτο ἔχει καὶ ἐτέραν ἀξίαν, ὡς προσ-
θέτον εἰς τὴν στρατιωτικὴν φιλολογίαν νέον στρατιωτικὸν σύγγραμ-
μα, γεγραμμένον εἰς καθαρεύουσαν γλῶσσαν καὶ ἔχουσαν ἑλληνικοὺς
στρατιωτικοὺς ὀρισμοὺς, λίαν εὐστόχως προσηρμοσμένους, εἰ καὶ
διαφωνοῦσί τινες· περὶ τούτων. Ἐν γένει ὅμως ἡ γλῶσσα τοῦ συγ-
γράμματος τοῦτο δύναται, τὸ ἐφ' ἡμῖν, νὰ χρησιμεύσῃ ὡς τύπος τῶν
στρατιωτικῶν συγγραφέων μας, διότι περιέχει συνάμα τὴν γραμ-
ματικὴν ἐντέλειαν τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης μετὰ τὸ εὐληπτον καὶ
καταληπτόν εἰς πάντα.

Τὸ βιβλίον τοῦτο συνιστάμενον εἰς ἓνα τόμον τιμᾶται δραχ. 3.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 15 Νοεμβρίου 1859.

Ἐγκύκλι. Ἀριθ. 8124.

Περὶ διορισμοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Καθ' ὑψηλὴν Βασιλικὴν βούλησιν ἐκλήθην χθὲς εἰς τοῦ Ὑ-
πουργείου τῶν Στρατιωτικῶν τὴν διεύθυνσιν, ἀντὶ τοῦ παραι-
τηθέντος τῆς θέσεως ταύτης ὑποστρατήγου Κ. Σπύρου Μήλιου.

Ἐνδελεχῆς ὑπὲρ τῶν στρατιωτικῶν ἀγωνιστῶν πρόνοια,
σύντονος δὲ ὑπὲρ τῆς ἐν γένει ἀναπτύξεως καὶ τοῦ εὖ εἶναι
τοῦ στρατοῦ μέριμνα ἔσεται τὸ κύριον τῶν ἀσχολιῶν μου ἀν-
τικείμενον. Καθὸ μὲν υἱὸς ἀγωνιστοῦ ἀκμαῖον ἐν τῷ βᾶθει
τῆς καρδίας διατηρῶ τὸν πρὸς τοὺς στρατιωτικοὺς ἀγωνι-
στάς σεβασμὸν, καθὸ δὲ ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας καὶ μέχρι ἐσχάτων
ἐν ταῖς τάξεσι τοῦ στρατοῦ διατελέσας, ἀκμαῖάν ἐπίσης δια-
τηρῶ τὴν πρὸς τὸν στρατὸν ἀγάπην καὶ τὸν πόθον τοῦ νὰ
ἐπενέγκω πᾶσαν ἐφεκτικὴν θεραπείαν ἐπὶ τῶν ὑφισταμένων ἐν
αὐτῷ πολυειδῶς ἀναγκῶν, ἃς ἐκ τοῦ συνεγγυς καὶ ἐξ ἰδίας
πειρας ἔγνω.

Ταῦτά δὲ ἱκανῶς παρέχουσι τὴν ἐγγύησιν ὡς πρὸς τὸν
σκοπὸν ὃν προτίθεμαι, ὅστις εἶναι καὶ ἡ σταθερὰ τοῦ Σεβα-
στοῦ ἡμῶν Μονάρχου βούλησις· τῇ μόνῃ δὲ τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ
ἐπιτυχία κεῖται ἡ εὐτυχία μου.

Ἄλλ' ὅπερ ἐν ταῖς ἐνεστῶσαις περιστάσεσιν ἀνέλαβον ἔρ-
γον οὐκ ἔστιν εὐχερές.

Ἡ ἀπανταχοῦ τοῦ Κράτους τήρησις τῆς δημοσίας ἀσφα-
λείας καὶ τάξεως παρέξιμι τὴν πρὸς ἐκπλήρωσιν αὐτοῦ
ἀπαιτουμένην σχολὴν καὶ εὐκαιρίαν. Στρατὸς ὑπὸ τοῦ αἰσ-
θήματος τῆς τιμῆς καὶ τοῦ καθήκοντος ἐμπνεόμενος καὶ πει-
θαρχῶν θέλει ἀναντιφρόντως ἰσχύσει πρὸς τήρησιν τῆς ἀσφα-
λείας αὐτῆς καὶ τῆς τάξεως. Συνιστῶν οὖν εἰς τὸν στρατὸν
καὶ εἰς τοὺς ἀμέσως προϊσταμένους αὐτοῦ ἀμετάτρεπτον
πίστιν πρὸς τὸν Μονάρχην καὶ τὴν Πατρίδα, ὑποστήριξιν τῶν
καθεστώτων τοῦ Κράτους νόμων, αὐστηρὰν πειθορχίαν, ἀκρι-

εἴ τῶν καὶ κοινὴν τῶν καὶ προσπάθειαν πρὸς τὴν ἐν γένει ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν πρακτικὴν ἀσκήσιν, ἐκπληρῶ τὸ πρῶτον τῶν καθηκόντων μου.

Ἀθῆναι, 11 Ἰουνίου 1859.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν
Δ. ΒΟΤΣΑΡΗΣ.

Ἐγκυκλ. Ἀριθ. 8051.

Περὶ διαφόρων οικονομικῶν ὑπηρεσιῶν.

Διὰ λόγους ὑπηρεσίας διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ὁ ἐπικαταλυματίας 2. τάξεως Κ. Ἰωάννης Κασιέρης ν' ἀναλάβῃ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ταμείου τοῦ φρουραρχείου Ναυπλίου, ὃ δὲ καταλυματίας τάγματος 1. τάξεως Κ. Ἀναστάσιος Σωτήλης τὴν τοῦ οἰκονόμου τοῦ ὀπλοστασίου.

Ὁ καταλυματίας τάγματος 2. τάξεως Κ. Ἀριστείδης Μερκάτης ν' ἀναλάβῃ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ χρηματικοῦ τοῦ 3. τάγματος τῶν Ἀκροβολιστῶν. Ὁ δὲ καταλυματίας τάγματος 2. τάξεως Κ. Βασίλειος Παλαμᾶς διορίζεται εἰς τὸ σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς, ἐκ συμφώνου μὲ τὸ ἀπὸ 10 Ἰουνίου Υ. Β. Διάταγμα, περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ σώματος τῆς Χωροφυλακῆς, ἀντὶ τοῦ καταλυματίου τάγματος 1. τάξεως Κ. Κυριακοῦ Δρακοπούλου, ἀπεσπασμένου ὄντος παρὰ τῷ στρατ. λογιστήριῳ.

Ὁ καταλυματίας Κ. Δρακόπουλος θέλει φέρεσθαι ἀπὸ 1. Ἰουλίου εἰς τὴν δύναμιν τοῦ 1. τάγματος τῶν Ἀκροβολιστῶν.

Ὁ καταλυματίας τάγματος 2. τάξεως Νικόλαος Γεωργόπουλος διορίζεται ὡς βοηθὸς τῆς οικονομικῆς καὶ λογιστικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Α'. Συντάγματος, ἀντὶ τοῦ καταλυματίου Κ. Μερκάτη. Ὁ δὲ λογιστὴς 1. τάξεως Νικόλαος Παπαρέσκος θέλει μένει μέχρι νεωτέρας διαταγῆς εἰς τὸ 1. τάγμα τῶν Ἀκροβολιστῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐπὶ τοῦ χρηματικοῦ καταλυματίου, διὰ δὲ τὴν οικονομικὴν καὶ λογιστικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ λόχου τῶν Ἀπομάχων διορίζομεν τὸν σιτιστὴν τοῦ Α'. Συντάγματος Δημήτριον Καραγιάννη. Ὁ σιτιστὴς Καραγιάννης θέλει φέρεται εἰς τὸ Α'. Σύνταγμα ἀπεσπασμένος ἀνευ ἀποδοχῶν, τὰς ὁποίας θέλει λαμβάνει ἀπὸ 1. Ἰουλίου παρὰ τοῦ λόχου τῶν Ἀπομάχων,

συνίστανται δὲ αὐταὶ ἐκ τοῦ ἡμεροσίου μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ του, τῆς ἡμερησίας καταθέσεως τοῦ ἱματισμοῦ, τῆς ἡμερησίας μερίδος τοῦ ἄρτου, τῆς ἐξάλεπτου ἐπιχορηγήσεως καὶ τοῦ κανονισμένου δωδεκαδράχμου μηνιαίου ἐπιμισθίου, καταλογιτέα εἰς ὀριστικὰ ἔξοδα εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ ἰδίου λόχου.

Ὁ καταλυματίας Κ. Παλαμᾶς θέλει μεταθῆ εἰς τὴν νέαν θέσιν του, ἀφοῦ ἀποπερατώσῃ τοὺς καθυστερουμένους λογαριασμοὺς τοῦ 3. τῶν Ἀκροβολιστῶν καὶ παραδῶσῃ τακτικῶς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ χρηματικοῦ τοῦ τάγματος.

Αἱ εἰρημέναι μεταβολαὶ λογίζονται ἀπὸ τῆς 1. τοῦ προτεχοῦς μηνὸς Ἰουλίου.

Εἰς τὰς παραλαβὰς καὶ παραδόσεις τῶν εἰρημένων ὑπηρεσιῶν θέλουν ἐπιστατήσῃ οἱ σχετικοὶ οικονομικοὶ ἐπιθεωρηταὶ ὡς ἡμετέροι ἐπιτροποὶ καὶ ὑποβάλλει εἰς ἡμᾶς ἐγκαίρως τ' ἀποτελέσματα.

Ἀθῆναι, τῆ 26 Ἰουνίου 1859.

Ὁ Ὑπουργὸς
Δ. ΒΟΤΣΑΡΗΣ.

Ἐγκυκλ. Ἀριθ. 10018.

Περὶ θεωρήσεως τῶν ἱατρικῶν πιστοποιήσεων ὑπὸ τῶν ἐπιτοπιῶν
Δημαρχιῶν.

Παρατηρήσαντες ὅτι πολλοὶ ἄνδρες τοῦ στρατοῦ, ἐπερχόμενοι εἰς τοὺς δήμους τῶν μὲ ἀδειαν ἀναρρώσεως, καὶ μὴ ἀναλαμβάνοντες κατὰ τὸ διάστημα αὐτῆς τὴν ὑγιάντων, ὑποβάλλουσιν ἱατρικὰς ἐνδείξεις, ἐξικιτούμενοι παράτασιν ἀδειας, χωρὶς αὐταὶ νὰ ἦναι κατὰ τύπον θεωρημέναι ὑπὸ τῶν ἐπιτοπιῶν Δημαρχιῶν, σὰς προκαλοῦμεν νὰ ποιήσῃτε εἰς αὐτοὺς γνωστὸν, ὅτι τοιαῦται πιστοποιήσεις εἰς τὸ μέλλον δὲν θέλουν εἶσθαι παραδεκταί.

Ἀθῆναι, τῆ 13 Ἰουλίου 1859.

Ὁ Ὑπουργὸς
Δ. ΒΟΤΣΑΡΗΣ.

Ἐγκύκλι. ἀριθ. 10264.

Περὶ τῶν ἀπεσπασμένων ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν.

Παρατηρήσαμεν ὅτι κατὰ τοὺς προβιβάσμιους ὑπαξιωματικῶν εἰς τὰ διάφορα Σώματα, ἐνίοτε δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν οἱ εἰς τὴν δύναμιν μὲν αὐτῶν ἀνήκοντες ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται, ἀλλαχόσε δὲ ἀπεσπασμένοι πρὸς ἐκτέλεσιν ἄλλης τινὸς στρατ. ὑπηρεσίας, ὅπερ θεωροῦμεν ἄδικον, διότι οἱ ἄνδρες οὗτοι, καὶ τοὶ μακρὰν τοῦ Σώματός των διατελοῦντες, οὐχ ἤττον ὅμως ὑπηρετοῦσι καὶ αὐτοὶ τὸ δημόσιον ὡς καὶ οἱ ἐν τῷ Σώματι μένοντες, ἂν δὲ εἰς τοὺς τοιοῦτους ἀνετέθη ἄλλο εἶδος Στρατ. ὑπηρεσίας, δὲν πρέπει διὰ τοῦτο νὰ διακόπτεται τὸ στάδιόν των.

Ὅθεν, ἐπιστῶντες ἐπὶ τούτου τὴν προσοχὴν τῶν ἀρχηγῶν τῶν Σωμάτων, πρὸς ἀπορυγὴν δικαίων παραπόνων, διατάττομεν, ὅπως τοῦ λοιποῦ τηρῆται ἡ παρούσα παραγγελία μετ' ἀκρας ἀκριβείας καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἀπεσπασμένους, οἵτινες ὑπάγονται καὶ πρέπει νὰ ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητά των, ὡς πρὸς τοὺς προβιβάσμιους.

Ὅσακις δὲ πρόκειται νὰ ἐξετασθῶσιν οἱ ἀπεσπασμένοι ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται, οἵτινες ἔχουσι σειρὰν προβιβάσμιου, ὀφείλουσι νὰ συνεννοῶνται περὶ τούτου οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Σωμάτων μετὰ τῶν Ἀρχῶν ἢ Καταστημάτων, παρ' οἷς διατελοῦσιν οὗτοι, ἵνα ἐνεργῶνται τὰ διὰ τοῦ κανονισμοῦ προβλεπόμενα. Περὶ δὲ τῶν ἐν τοῖς ἡμετέροις γραφείοις ἐργαζομένων οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Σωμάτων, νὰ μᾶς ὑποβάλλωσιν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀναφορὰν, ἵνα ἐνεργῶνται καὶ ὡς πρὸς τούτους τὰ αὐτά.

Ἀθήνησι, τῇ 14 Ἰουλίου 1859.

Ὁ Ὑπουργὸς
Δ. ΒΟΥΣΑΡΗΣ.

Ἐγκύκλι. ἀριθ. 7417.

Περὶ ἐλαττώσεως τῆς Στρατιωτικῆς θητείας.

Κατωτέρω γνωστοποιοῦμεν ὑμῖν Νόμον τῆς 29 Μαΐου τρέχοντος ἔτους, περὶ ἐλαττώσεως τῆς Στρατιωτικῆς θητείας. Τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν θέλουσι διαταχθῆ ἀκολούθως.

Ἀθήνησι, τῇ 29 Ἰουλίου 1859.

Ὁ Ὑπουργὸς
Δ. ΒΟΥΣΑΡΗΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Ὁ χρόνος τῆς Στρατιωτικῆς Θητείας ἐλαττοῦται εἰς τρία ἔτη.

Ἄρθρον 2. Ἡ ἐλάττωσις ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τοὺς ἤδη ὑπηρετοῦντας, τοὺς συμπληρώσαντας τὴν τριετίαν κατὰ τὸ ἐπόμενο ἐτος, ἢ καὶ πρὶν, καθόσον ὁ ὠρισμένος ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν τοῦ Στρατοῦ, συμπληροῦται διὰ νέων κατατάξεων.

Οἱ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἀντικαταστάτου ὑποχρέωσιν ἀναλαβόντες ὀφείλουσι νὰ συμπληρώσωσιν τὴν τετραετὴ θητείαν των.

Ἄρθρον 3. Οἱ μόνον τριετίαν ὑπηρετήσαντες μεταβαίνουσιν εἰς τριετὴ ἐφεδρείαν, τῆς ὁποίας διαρκούσης, καλοῦνται ἐν ἀνάγκῃ εἰς τὰ ὄπλα.

Ἄρθρον 4. Οἱ ἐξυπηρετήσαντες ἤδη, ὡς καὶ οἱ μέχρι τέλους τοῦ παρόντος ἔτους ἐξυπηρετήσαντες, οἱ μὴ ὑπαγόμενοι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, καλοῦνται ἅπαντες ἐν ἀνάγκῃ εἰς τὰ ὄπλα ἐν διαστήματι τριῶν ἐτῶν, καθόσον δὲν ὑπερβαίνουσι τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν.

Ἡ τριετία αὕτη ἄρχεται διὰ μὲν τοὺς πρώτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, διὰ δὲ τοὺς δευτέρους ἀπὸ τῆς ἐκ τοῦ Στρατοῦ ἀφρέσεώς των.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἑφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀθήνησι, τῇ 29 Μαΐου 1859.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. Προβελέγγιος.

Λ. Σμόλεντζ.

Ἐγκύκλι. ἀριθ. 10989.

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς.

Κατόπιν τῶν ἀπὸ 11, 14 καὶ 22 λήγοντος ὑπ' ἀριθμῶν 9794, 9917 καὶ 10578 διαταγῶν μᾶς, περὶ τῆς ἐν τῇ πε-

ριλήσει υποθέσεως, και έχοντες υπό ὄψιν τὰς δυσκολίας πρὸς κατάλυσιν ὀλοκλήρου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰς τὴν Χωροφυλακὴν μετατεθησομένων, διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Οἱ παρὰ τῶν Συνταγμάτων 1ου και 3ου χορηγηθῆσόμενοι εἰς τὴν Χωροφυλακὴν ἄνδρες νὰ συγκεντρωθῶσιν οἱ μὲν εἰς Ναύπλιον, οἱ δὲ εἰς Μεσολόγγιον, ὅπου θέλουσι μένει παρὰ τῷ Σώματι τῶν διὰ στρατωνισμὸν και μισθοτροφοδοσίαν, και παραδίδεσθαι καθ' ἑκάστην εἰς τὴν σχετικὴν Μοιραρχίαν πρὸς ἐκγύμνασιν και ἐκπαίδευσιν, ἐπομένως οὗτοι δὲν θέλουσι σταλῆ ἐνταῦθα.

Οἱ παρὰ τοῦ 2ου Συντάγματος, τῆς Μοίρας τοῦ Ἰππικοῦ και τοῦ Πυροβολικοῦ χορηγηθῆσόμενοι ἄνδρες, θέλουσι μένει ἐπίσης εἰς τὰ σώματά των διὰ στρατωνισμὸν και μισθοτροφοδοσίαν και παραδίδεσθαι καθ' ἑκάστην εἰς τὴν Μοιραρχίαν Ἀττικῆς πρὸς ἐκγύμνασιν και ἐκπαίδευσιν. Μόνον οἱ παρὰ τῶν τριῶν Ταγμάτων τῶν Ἀκροβολιστῶν χορηγηθῆσόμενοι ἄνδρες θέλουν ἀποστῆ κατὰ τὰ διαταχθέντα εἰς Ἀθήνας και προσκολληθῆ εἰς τὴν Μοιραρχίαν Ἀττικῆς διὰ τὴν μισθοτροφοδοσίαν των. Δι' αὐτοὺς δὲ μόνον ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ἱματισμοῦ θέλει χορηγήσει τ' ἀναγκαῖα κλινοσκεπάσματα και προσκέφαλα, διαρκούσης τῆς ἐκπαίδευσέως των.

Μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐναόξσεως τῆς ἐκπαίδευσέως τῶν εἰρημέγων ἀνδρῶν, ὁ ἐν Ἀθήναις Ἐπιθεωρητῆς τῆς Χωροφυλακῆς και οἱ Μοιραρχοὶ, εἰς οὗς ἀνατίθεται ἡ ἐκγύμνασις και ἐκπαίδευσις αὐτῶν, θέλουν υποβάλει εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Χωροφυλακῆς ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν εὐδοκίμησάντων και μὴ, συνωδευμένων μετὰ τὰ φύλλα μητρώου και ποινῶν αὐτῶν και μετ' ἐκθεσιν παριστάνουσαν τὰς προσόδους, ἃς ἔκαμον κατὰ τὴν ἐκγύμνασιν και ἐκπαίδευσιν, συναπειὰ τῶν ἀποίων θεωροῦνται ἱκανοὶ ἢ μὴ, διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς χωροφυλακῆς· τὸ δὲ Γραφεῖον, ἀφοῦ λάβῃ γνώσιν ὅλων τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων και ἐκθέσεων, θέλει μᾶς υποβάλει αὐτὰ, ἵνα διατάξωμεν τὰ περαιτέρω περὶ τῆς ὀριστικῆς μεταθέσεως εἰς τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς τῶν εὐδοκίμησάντων, και περὶ τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὰ Σώματά των τῶν τυχόν καταλλήλων διὰ τὴν Χωροφυλακὴν.

Τὸ Γραφεῖον τῆς Χωροφυλακῆς θέλει μᾶς υποβάλει συγχρόνως και τὰς αἰτήσεις τῶν ἀναγκαιούντων δι' αὐτοὺς εἰδῶν, ἱματισμοῦ, ἀποσκευῆς, κλινοστρωμνῆς και λοιπῶν, μετ' σημειώ-

σιν τῶν ἀπαιτουμένων διαστάσεων ὡς πρὸς τὸν ἱματισμὸν και τὴν ὑπόδησιν, ἵνα διατάξωμεν τὴν χορήγησιν αὐτῶν.

Ἀθήνησι, τῆ 30 Ἰουλίου 1859.

Ὁ Ὑπουργὸς
Δ. ΒΟΤΣΑΡΗΣ.

Ἐγκύκλ. Ἀριθ. 11838.

Περὶ ὀρκωμοσίας ἀξιωματικῶν και ἀνθυπαπιστῶν.

Προσκαλεῖσθε νὰ μᾶς ἀναφέρητε τὸ ταχύτερον, ἐπὶ αὐστηρῶς εὐθύνη ὑμῶν, ποῖοι τῶν ὑφ' ὑμᾶς Κυρίων ἀξιωματικῶν ἀνθυπαπιστῶν και ὁμοιοβάθμων στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων, δὲν ἔδωσαν τὸν ὑπὸ τοῦ ἀρθρ. 200 τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ πεζικοῦ προβλεπόμενον ὄρκον τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ὅτε ἐπροβιβάσθησαν εἰς βαθμὸν ἀξιωματικοῦ ἢ ἀνθυπαπιστοῦ.

Θέλετε δὲ γνωστοποιήσει εἰς τούτους ὅτι ὀφείλοντες νὰ θεωρῶσι τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ὄρκου ὡς καθῆκον ἱερὸν, πρέπει νὰ σπεύσωσιν οἱ ἴδιοι νὰ γνωστοποιήσωσιν, ἂν τὸ καθῆκον τοῦτο δὲν ἐξεπληρώθη εἰσέτι, διότι ἡ περαιτέρω παραμέλησις αὐτοῦ βεβαιωθεῖσα, θέλει ἐπισύρει κατὰ τῶν ὑπαιτιῶν αὐστηροτάτην ποινὴν.

Ἀθήνησι, τῆ 12 Αὐγούστου 1859.

Ὁ Ὑπουργὸς
Δ. ΒΟΤΣΑΡΗΣ.

Ἐγκύκλ. Ἀριθ. 11992.

Περὶ συναθροίσεων ἀξιωματικῶν ἐν σώματι.

Διὰ τῆς παρούσης κοινοποιούμεν ὑμῖν τὴν πρὸς τὸ 2. Πεζικὸν Σύνταγμα ἐκδοθεῖσαν διαταγὴν μας πρὸς γνώσιν ὑμῶν.

Ἀθήνησι, τῆ 14 Αὐγούστου 1859.

Ὁ Ὑπουργὸς
Δ. ΒΟΤΣΑΡΗΣ.

Ὅπισθεν τῆς παρούσης κοινοποιεῖται ὑμῖν ἀντίγραφον τῆς πρὸς τὸ φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν ἐκδοθείσης διαταγῆς μας ὑπ' ἀριθ. 11840 ἀπὸ 13 τοῦ ἐνεστῶτος μηνός, περὶ συστάσεως Ἀνακριτ. Συμβουλίου διὰ τὸν ὑπολοχαγὸν Ἐμμ. Χ. Γεωργίου

Πληρορρηθέντες, ότι τινές τῶν ὑφ' ὑμᾶς Κ.Κ. Ἀξιωματικῶν, συναθροισθέντες ἐν σώματι, εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐξέφερον γνώμην ἐπὶ τῆς δικηγωγῆς τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀξιωματικῶν, ἐναντίον τῶν διατάξεων τοῦ περὶ καταστάσεως τοῦ ἀξιωματικοῦ νόμου, ὅστις εἰς μόνον τὴν προϊσταμένην ἀρχὴν παρέχει τὸ δικαίωμα τοῦτο, καὶ τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου 1842 Γ. Β. Διατάγματος, κοινοποιηθέντος εἰς ἀπάσας τὰς Στρατιωτικὰς Ἀρχάς, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 5469 ἀπὸ 27 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους διαταγῆς τοῦ Ἰπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, δι' οὗ ἀπαγορεύονται αἱ συναθροίσεις τῶν Κ. ἀξιωματικῶν ἐν σώματι, σὰς προσκαλοῦμεν ν' ἀπαγορεύσῃτε τοῦ λοιποῦ αὐστηρῶς πᾶσαν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἢ καὶ ἐπ' οἰουδήποτε ἄλλου συνάθροισιν, ἀποκλιστώντες ὑμᾶς ὑπόλογον διὰ τοῦτο. Σὰς προσκαλοῦμεν δὲ νὰ μᾶς ἀναφέρητε, ἀνευ ἀναβολῆς, ἂν τις τῶν ὑφ' ὑμᾶς Κ. ἀξιωματικῶν πειραθῆ νὰ παραβῆ τὰς τοσοῦτον ἀναγκαστικὰς διὰ τὴν πειθαρχίαν διατάξεις ταύτας, καθόσον εἰμὲθα διατεθειμένοι νὰ τιμωρήσωμεν παραδειγματικῶς πᾶντα παρακλάτην αὐτῶν.

Ἀθήνησι, τῆ 14. Αὐγούστου 1859.

Ἐγκύκλι. ἀριθ. 11994.

Διαβιβάζω ὑμῖν συνημμένα ἀντίτυπα τῆς προκηρῦξεως τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τέσσαρας πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῆς ἰδιαιτέρας ἐγκυκλίους τοῦ Ἰπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀφορώσας τὰς ἐνεργηθησομένας προσεχῶς βουλευτικὰς ἐκλογὰς τῆς ΣΤ' βουλευτικῆς περιόδου, σὰς παραγγέλλω νὰ φροντίσῃτε νὰ δημοσιευθῆ, ὅσον οἶόν τε πληρέστερον καὶ ἀνευ ἀναβολῆς τὸ περιεχόμενον τῆς προκηρῦξεως ταύτης εἰς τὰς τάξεις τοῦ ὑφ' ὑμᾶς Σώματος, ἵνα περιέλθῃ εἰς γνῶσιν τῶν ἀποτελούντων αὐτὰς ἀνδρῶν ἢ ἐν τῇ προκηρῦξει ταύτῃ ἐκτεθειμένη ἀπόφασίς τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν καὶ μόνον εἶναι τὸ καθήκον τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς, ἢ τῶν πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς δυνάμεως αὐτῆς καλουμένων ἐκ τῶν ἄλλων ὄπλων τοῦ στρατοῦ ἀνδρῶν, κατὰ τὴν ἐνεργειαν τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν τὸ καθήκον τῆς τοῦτο εἶναι ἢ τήρησις τῆς δημοσίας τάξεως ἐπομένως σὰς παραγγέλλομεν νὰ προσκαλέσῃτε τοὺς ὑφ' ὑμᾶς Διοικητὰς τῶν Μοιραρχιῶν νὰ

δώσωσι τὰς ἀναγκαστικὰς ὁδηγίας εἰς τοὺς κατὰ τὰ Μοιραρχία ὑπηρετοῦντας Κυρίους Ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς καὶ χωροφυλακὰς ἵνα, ὅταν ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς ἀρμοδίας διοικητικῆς ἀρχῆς, ἀποσταλῶσιν ἐν τοῖς δήμοις κατὰ τὴν ἐνεργειαν τῶν ἐκλογῶν, περιορισθῶσιν ἀκριβῶς εἰς μόνον τὴν περὶ τῆς τήρησεως τῆς τάξεως φροντίδα, ἀπέχοντες πάσης πράξεως, ἣτις δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς ἐπηρεάζουσα τοὺς ἐκλογεῖς πάσης ἀνακμίζουσας εἰς συζητήσεις, αἰτινες συνήθως λαμβάνουσι χώραν μεταξὺ τῶν ἐκλογέων, ἀφαιρῶσας τὴν ἐνεργουμένην βουλευτικὴν ἐκλογὴν, πάσης τέλους πάντων ἐπιδείξεως συμπαθειῶν ἢ ἀντιπαθειῶν, ὑπὲρ ἢ κατὰ μερίδων ἢ ἀτόμων.

Ὅταν οἱ ἄνδρες τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς, ἐκτελοῦντες ἀκριβῶς τὴν παργγελίαν ταύτην τῆς Κυβερνήσεως, περιορισθῶσιν εἰς τὸ καθήκον τῆς τήρησεως τῆς τάξεως, θέλουσιν ἐφελκῦσει πρὸς ἐκντοὺς τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ ὑπόληψιν τῶν πολιτῶν, καὶ θέλουσι περιποιήσῃ οὕτως εἰς τὴν δύναμιν αὐτῶν τὴν νέαν ταύτην ἰσχύν, δι' ἧς μᾶλλον ἢ διὰ τῆς ὕλικῆς δυνάμεως δύνανται ἀσφαλτέστερον καὶ μετὰ ἐπιτυχίας νὰ ἐκπληρώσωσι τὸ πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως καθήκον των. Ἐνῶ ἡ ἀνάμιξις αὐτῆς εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀνταγωνισμόν μεταβάλλει τὴν θέσιν αὐτῆς ἀπὸ ἀμερολήπτου φροῦρου τῆς τάξεως, οἷαν ὁ κανονισμὸς αὐτῆς ἀπῆτησεν, εἰς μέρος μετέχον τοῦ ἐκλογικοῦ ἀνταγωνισμοῦ, ἀφαιρεῖ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν ἀντίθετον μερίδα, καὶ προάγει ἐριδας καὶ διενέξεις, τὰς ὁποίας χρὸς ἔχει νὰ καταπαύῃ. Τοιοῦτοτρόπως λοιπὸν ἡ παράβασις τῆς ἐπιθυμίας τῆς Κυβερνήσεως καθιστᾷ τὴν Χωροφυλακὴν πρὸς τοὺς ἄλλοις καὶ ἀκατάλληλον πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἀνατεθειμένου αὐτῇ καθήκοντος, τῆς τήρησεως τῆς τάξεως.

Ἐκτὸς τοῦ καθήκοντος τούτου, τὸ ὅποῖον μέλλουσι νὰ ἐκπληρώσωσιν οἱ ἄνδρες τοῦ ὑφ' ὑμᾶς σώματος κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ψηφοφοριῶν, θέλουσι συμπράξει καὶ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν ἄλλου καθήκοντος σπουδαιότητος. Κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νόμον, αἱ κάλπαι φυλάσσονται κατὰ τὰ διαλείμματα τῶν ἐκλογῶν καὶ κατὰ τὸ ἀπὸ τῆς καταπαύσεως τῆς ψηφοφορίας μέχρι τῆς διαλογῆς διάστημα ὑπὸ τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν καὶ ὑπ' εὐθύνην αὐτῶν, κατὰ δὲ τὴν γενομένην ἐξήγησιν τῆς διατάξεως ταύτης διὰ τῆς προκηρῦξεως τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ διὰ τῶν πρὸς ἐκτέλε-

σιν αὐτῆς ἐκδοθεῖσων ἐγκυκλίων τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου, θέλουσι φυλάττει τὰς κάλπας κατὰ τὰς εἰρημένας περιπτώσεις, αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαί, ἡ δημοσία δύναμις καὶ αἱ ἀντεφορευτικαὶ ἐπιτροπαί. Συμπράττοντες οὕτω πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας οἱ ἄνδρες τοῦ σώματος, ἀπαυτοῦμεν, ἵνα ἦναι ἄγρυπνοι φρουροὶ τῶν καλπῶν, ἀμιλλόμενοι πρὸς τὰς ἐφορευτικὰς καὶ ἀντεφορευτικὰς ἐπιτροπὰς, τῶν ἀντιπροσώπων τούτων τῶν δήμων καὶ τῶν ἀνταγωνιζομένων μερῶν, νὰ τηρήσωσιν ἄθικτον τὴν πολιτικὸν παραταθίκην, ἥτις ἐνεπιστεύθη καὶ εἰς αὐτήν.

Τὴν παροῦσαν διαταγὴν μας γνωστοποιοῦντες εἰς τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς, θέλετε συμπληρώσει δι' ὁδηγίων λεπτομερῶν καὶ σαφῶν, ὡς πρὸς τὴν τήρησιν τῆς δημοσίου τάξεως καὶ τὴν ἐπιτυχὴν τῶν μέτρων, ὅσα ἐκρίθησαν κατάλληλα πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐλευθέρως καὶ εἰλικρινοῦς ἐξασκήσεως τῶν ἐκλογικῶν δικαιωμάτων τῶν πολιτῶν. Ἡμεῖς δὲ θέλομεν ἐπιτηρεῖ μετὰ προσοχῆς τὴν διαγωγὴν τοῦ προσωπικοῦ τῆς Χωροφυλακῆς ἐν γένει, ἰδίως δὲ τῶν Κυρίων ἀξιωματικῶν, οἵτινες, καθ' ὃ τοιοῦτοι ἔχουσι καὶ ἀνωτέραν εὐθύνην, καὶ θέλομεν σχηματίσει τὴν περὶ ἐκάστου γνώμην μας ἐκ τοῦ μέτρου τοῦ σεβασμοῦ των πρὸς τοὺς νόμους, καὶ τὰ δικαιώματα τῶν πολιτῶν, τῆς ἀποχῆς των ἀπὸ πάσης ἐπεμβάσεως καὶ μεροληψίας, τῆς ὑπακοῆς των εἰς τὰς διαταγὰς τῶν ἀνωτέρων των, καὶ τῆς ἀναπτυχθησομένης παρ' αὐτῶν ἱκανότητος πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἡσυχίας· εὐχόμενοι νὰ λάβωμεν ἀφορμὰς εὐχαριστήσεων καὶ ἐπαίνων, διδούμεν συγχρόνως καὶ τὴν ἀπόφασίν μας νὰ τιμωρήσωμεν αὐστηρῶς πᾶσαν παράβασιν.

Ἀθήνησιν, τῆν 15 Αὐγούστου 1859.

Ὁ Ὑπουργὸς
Δ. ΒΟΤΣΑΡΗΣ.

Ἐγκύκλ. Ἀριθ. 12037.

Περὶ τῆς θητείας τῶν ἀνακατατακτομένων.

Κοινοποιοῦμεν ὑμῖν τὴν πρὸς 1. τάγμα τῶν Ἀκροβολιτῶν ἐκδοθεῖσαν διάταγὴν μας πρὸς γνῶσιν σας.

Ἀθήνησιν, τῆν 18 Αὐγούστου 1859.

Ὁ Ὑπουργὸς
Δ. ΒΟΤΣΑΡΗΣ.

Ἀπαντῶμεν εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3766 ἀπὸ 9 ὑπερμεσοῦντος ἀναφορὰν Ὑμῶν, ὅτι μετὰ τὴν διὰ τῆς ὑπ, ἀριθ. 7417 ἐγκυκλίου ἡμῶν δημοσίευσιν τοῦ ἀπὸ 29 Μαΐου ε. ε. νόμου, ὀφείλετε νὰ κάμψη γνωστὴν εἰς τοὺς ἀνακατατακτομένους ὑπαξιωματικούς καὶ στρατιώτας, εἴτε ὡς ἐθελοντάς, εἴτε ὡς ἀντικαταστάτας, ὅτι κατὰ τὸν μνησθέντα νόμον ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἐπὶ ἐξαετίαν, ἧτοι τρία ἔτη ἐν ἐνεργείᾳ, καὶ τρία ἐν ἐφεδρείᾳ.

Ὅθεν ὁ ὄρκος, εἰς ὃν ὑποβάλλονται, ἰσχύει ἐπὶ ἑξ ἔτη, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ εἰρημένου νόμου.

Ἐὰν δὲ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἀνωτέρου νόμου, καὶ πρὸ τῆς παραλαβῆς τῆς προύσης, ἐνεργήσητε ἀνακατατάξεις, ἀντιβαινούσας εἰς τὸν μνημονευθέντα νόμον, ὀφείλετε νὰ ἐπιφέρητε τὴν ἀνήκουσαν διόρθωσιν.

Ἀθήνησιν, τῆν 18 Αὐγούστου 1859.

Ἀριθ. 12135.

Περὶ τοῦ ὑπολοχαγοῦ Κωνσ. Β. ρικίου.

Ο Θ Ω Ν, κ. τ. λ.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν θέτομεν εἰς ἀργίαν, ἐνεκὰ καταργήσεως θέσεως, τὸν ὑπολοχαγὸν τοῦ ὕλικου τοῦ Πυροβολικοῦ Κωνσταντῖνον Βερίκιον.

Ὁ Ἡμέτερος Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἀθήνησιν, τῆν 19 Αὐγούστου 1859.

Ο Θ Ω Ν.

Δ. Βότσαρης.

Ἐγκύκλ. ἀριθ. 12162.

Περὶ παρατάσεως ἀδειῶν καὶ εἰσόδου εἰς Νοσοκομεῖα καὶ Θεραπευτήρια.

Λαβόντες ἀφορμὴν ἐξ ἀναφορᾶς τοῦ Β' Πεζικοῦ Συντάγματος, προσκαλοῦμεν τὰ Φρουραρχεῖα καὶ τὴν Χωροφυλακὴν, ἵνα ἐπὶ τῶν φύλλων ἀδειῶν τῶν τε ἀνδρῶν τοῦ Στρατοῦ καὶ τῶν ἀξιωματικῶν, σημειοῦσιν ἀκριβῶς τὰς παρατάσεις ἀδειῶν, ἃς τυχόν

οὔτοι λαμβάνουσι, καθόσον ἢ παράλειψις τοῦ τοιούτου ἐπιτρέ-
ρει εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ Στρατιωτικοῦ Λογιστηρίου τὴν
ἀπόρριψιν τῶν ἡμερῶν τῆς ὑπερβάσεως τῆς πρώτης ἀδείας.

Προσέτι ὀφείλετε νὰ σημειῆτε ἐπὶ τῶν αὐτῶν φύλλων καὶ
τὰς τυχόν εἰσόδους εἰς Νοσοκομεῖον ἢ Θεραπευτήριον τῶν τοιού-
των ἀνδρῶν, καὶ τὰς ἀπὸ τούτων ἐξόδους αὐτῶν.

Ἀθήνησι, τῆ 20 Αὐγούστου 1859.

Ὁ Ὑπουργὸς
Δ. ΒΟΤΣΑΡΗΣ.

Ἀριθ. 12310.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Περὶ μεταθέσεως εἰς ἀργίαν τοῦ ὑπολοχ. Ἀθαν. Ἰσκου.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ
ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ 6. ἄρθρον τοῦ περὶ καταστάσεως τοῦ ἀξιω-
ματικοῦ Νόμου, συνδυάζομενον μὲ τὸ ἐδάφιον γ' τοῦ ἄρθρου 13
τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1852, περὶ
ἐκτελέσεως τοῦ μνησθέντος Νόμου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάτ-
τομεν.

Θέτομεν εἰς ἀργίαν δι' ἀπολύσεως ἀπὸ τῆς θέσεως τὸν ὑπο-
λοχαγὸν τοῦ 3 Συντάγματος τοῦ Πεζικοῦ Ἀθανάσιον Ἰσκον.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἀνατίθεται
ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἀθήνησι, τῆ 24 Αὐγούστου 1859.

Ο Θ Ω Ν.

Δ. Βότσαρης.

Ἀριθ. 12460.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Περὶ μεταθέσεως εἰς ἀργίαν τοῦ ἀνθυπολ. Γ. Σταΐκου.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν ἀπε-
φασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Θέτομεν εἰς ἀργίαν, ἐνεκα διαλύσεως σώματος, τὸν ἀνθυπο-
λοχαγὸν τῆς ἐπικουρικῆς χωροφυλακῆς Γεώργιον Σταΐκον.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἀνατίθεται
ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἀθήνησι, τῆ 22 Αὐγούστου 1859.

Ο Θ Ω Ν.

Δ. Βότσαρης.

Ἐγκύκλ. ἀριθ. 12324.

Περὶ ἀπερχομένων εἰς ἀδειαν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν.

Ὁρμώμενοι ἐξ ἀναφορᾶς τοῦ 3. Τάγματος τῶν Ἀκροβολιστῶν,
διατάττομεν, ὅπως αἱ Διοικήσεις τῶν εἰς ἀδειαν ἀπερχομένων
ὑπαξιωματικῶν, στρατιωτῶν κλπ. εἰς μέρη ἐνθα δὲν ὑπάρχουσι
Φρουραρχεα, πρῶτον μὲν ὀδηγῶσι τούτους ἵνα τὰ φύλλα των
παρουσιάξωσι καὶ καταθέτωσι εἰς τοὺς ἐπιτοπίους σταθμούς
τῆς Χωροφυλακῆς, δεύτερον δὲ ἵνα εἰδοποιῶσι τὰς σχετικὰς Μοι-
ραρχίας, περὶ τῆς ἐπ' ἀδεία ἀπελεύσεως τῶν ἀνδρῶν, ὥστε νὰ
ᾧσιν ἐν γνώσει.

Τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Χωροφυλακῆς διετάχθη νὰ ἐκδώσῃ καὶ
ἐξέδωκεν ἤδη ἐπανειλημμένως διαταγὰς πρὸς τὰς Μοιραρχίας,
ἵνα ἐκβιάζωσι τὴν προταγωγὴν τῶν ἀνδρῶν ἐγκαίρως, οἵτινες
τυχόν δὲν συμμορφοῦνται μὲ τὰ διατεταγμένα.

Ἀθήνησι, τῆ 22 Αὐγούστου 1859.

Ὁ Ὑπουργὸς
Δ. ΒΟΤΣΑΡΗΣ.

Ἐγκύκλ. Ἀριθ. 12467.

Περὶ ὑπαξιωματικῶν, στρατιωτῶν κλ. ἀναμειγνυομένων
εἰς τὰς μεταξὺ τῶν πολιτῶν ξριδας.

Κοινοποιούμεν πρὸς ὑμᾶς, τὴν πρὸς τὸ φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν
καὶ τὰ σώματα τῆς ἐν Ἀθήναις φρουρᾶς, ἐκδοθεῖσαν ὁμοιά-
ριθμον διαταγὴν μας, πρὸς γνώσιν καὶ διὰ νὰ συμμορφωθῆτε
μὲ τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα.

Ἀθήνησι, τῆ 24 Αὐγούστου 1859.

Ὁ Ὑπουργὸς
Δ. ΒΟΤΣΑΡΗΣ.

Πληροφορούμεθα ὅτι χθές ὑπαξιωματικοὶ τινες τῆς ἐνταῦθα φρουράς, παρηκολούθουν πολίτην ζητοῦντα ἕτερον μὲ τὸν σκοπὸν νὰ ἐπιτεθῶσι κατ' αὐτοῦ. Ἄν καὶ εἰσέτι δὲν ἔχομεν διδόμενα περὶ τούτων ἱκανὰ ὅπως τιμωρήσωμεν αὐτούς, ἐκ τῆς περιστάσεως ὅμως ταύτης λαμβάνοντες ἀφορμὴν, σὰς παραγγέλλομεν νὰ γνωστοποιήσητε εἰς τοὺς ὑφ' ὑμᾶς, ὅτι μὴ ἀνεχόμενοι νὰ γίνωνται οἱ στρατιωτικοὶ ὄργανα ἀτομικῶν παθῶν καὶ ἐκφοβίσεων, πρὸ πάντων κατὰ τὴν παροῦσαν ἐποχὴν τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, θέλομεν τιμωρήσει αὐστηρότατα πάντα στρατιωτικόν, ὅστις ἤθελε τολμήσει τὸ τοιοῦτον, καὶ θέλομεν καταβιβάσει τοῦ βαθμοῦ του πάντα ὑπαξιωματικόν, ὅστις, παραβλέψας τιμὴν, καθήκον καὶ τὰς διὰ τὴν περίστασιν τῶν ἐκλογῶν ἐκδοθείσας διαταγὰς, καθίσταται ἀνάξιος στρατιωτικοῦ βαθμοῦ.

Εἰς τοὺς Κυρίους Διοικητὰς τῶν σωμάτων καὶ τοὺς Κυρίους ἀξιωματικοὺς, τοὺς ὁποίους θεωροῦμεν ὑπολόγους διὰ τὴν διαγωγὴν τῶν ὑποδεστέρων των, ἀναμνησκόμεν τὴν ὁποίαν ἔχουσιν ὑποχρέωσιν νὰ καθοδηγῶσιν αὐτούς εἰς τὸ καθήκον των, νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν διαγωγὴν των, καὶ νὰ προλαμβάνωσιν ἅποπα, τὰ ὁποῖα, καίτοι τιμωρούμενα, ἀφίνουσιν ὅμως ἐντυπώσεις δυσαρέστους, πρὸ πάντων ἐνεργούμενα εἰς ἐποχὴν βουλευτικῶν ἐκλογῶν.

Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι οἱ Κύριοι Διοικηταὶ τῶν σωμάτων καὶ οἱ Κύριοι ἀξιωματικοὶ, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἀρμοδιότητα ἐκάστου, θέλουσι διὰ τε τοῦ παραδείγματός των, καὶ τῶν ὁπίων ὀφείλουσι νὰ λάβωσιν αὐστηρῶν μέτρων, προλάβει τὰ τοιαῦτα σκάνδαλα.

Ἀθῆναι, τῆ 24 Αὐγούστου 1859.

Ἐγκύκλ. ἀριθ. 12586.

Περὶ διατηρήσεως τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν.

Ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ προγράμματός της περὶ τῆς ἐνεργείας τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ὡς καὶ διὰ διαφορῶν ἐγκυκλιῶν διαταγῶν τῆς καὶ ἄλλων προστατευτικῶν μέτρων, διεδήλωσε τὴν σταθερὰν ἀπόφασιν αὐτῆς, ὅπως αἱ ἐκλογικαὶ ἐργασίαι

γίνωσιν ἐντελῶς ἀνεπηρέαστοι καὶ μεθ' ὅλης τῆς ἐλευθερίας καὶ νομιμότητος. Ἐμμένουσα δὲ εἰς τὴν σταθερὰν ταύτην ἀπόφασίν της, ἔχει ἐξ ἄλλου δικαίωμα καὶ καθήκον ἵνα ἀπαίτη ὅπως καὶ οἱ πολῖται ἀρ' ἑτέρου, ἐκτιμῶντες προσηκόντως τὴν πρόθεσίν της καὶ συναισθανόμενοι τὰς ὑποχρεώσεις των, ὡς καὶ τὸν ὀφειλόμενον πρὸς τὰ καθεστῶτα καὶ τοὺς νόμους σεβασμὸν, ἀπέχωσι πάσης πράξεως δυναμένης νὰ διαταράξη τὴν κοινὴν ἡσυχίαν καὶ εὐταξίαν καὶ νὰ προκαλέσῃ τὴν κατ' ἀνάγκην χρῆσιν τῶν νομίμων μέσων καὶ μέτρων, πρὸς καταστολὴν τῶν ἀνομιμάτων, καθόσον ἡ ἀκριβὴς τήρησις τῶν ἀμοιβαίων ὑποχρεώσεων εἶνε ὁ κυριώτερος σύνδεσμος ἐξ οὗ πηγάζει ἡ ἀληθὴς ἐλευθερία.

Τούτων ἕνεκεν προσκαλοῦμεν ὑμᾶς νὰ ἐπιστήσητε αὐστηρῶς τὴν προσοχήν σας ὡς καὶ οἱ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν σας, ἕκαστος ἐν τῇ ἰδίᾳ ἀρμοδιότητι, ὥστε εἰς τὸν τόπον ὅπου ἐνεργοῦνται αἱ ἐκλογαὶ καὶ εἰς τὰ περίξ αὐτοῦ αἱ προσπάθειαι καὶ αἱ ἐνέργειαι τῶν πολιτῶν γίνωνται λογικαί, ἀνευ ἐπιθέσεων καὶ βιαιοπραγιῶν, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ διαλύωνται φρονίμως καὶ διὰ μέτρων ἡπίων καὶ συμβιβαστικῶν. Ἐὰν δὲ πολίτης τις ἔχη τυχὸν παράπονα νὰ ἐκθέσῃ προφορικῶς ἢ ἐγγράφως, δύναται ἀκολούτως νὰ φέρῃ ταῦτα ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, ἀρκεῖ μόνον ἡ προσφυγὴ τοῦ αὐτοῦ νὰ μὴ συνοδεύηται μετὰ συστάσεων ὀχλαγωγικῶν, καὶ παρανόμων πράξεων, τὰς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις καὶ τὰ ὄργανα αὐτῆς ὀφείλουσι νὰ καταστέλλωσιν ἀμέσως.

Ἐὰν λοιπὸν παρατηρήσητε παρ' ἐλπίδα, ὅτι παράπονα ἢ ἄλλη τις περίστασις φιλονεικίας δυναμένης νὰ διαλυθῇ ἐν εἰρήνῃ, χρεπσιμεύει εἰς τινὰς, ὁποιοιδῆποτε καὶ ἂν ὦσιν οὗτοι, πρὸς σύστασιν ὀχλαγωγικὴν ἢ ἐπιχείρησιν παρανομῶν εἰς ὅποιονδῆποτε μέρος τῆς πόλεως καὶ εἰς τὰ περίξ τοῦ τόπου τῆς ἐκλογῆς καὶ μακρὰν αὐτοῦ, θέλετε ἐνεργῆσει πάραυτα καὶ δραστηρίως τὰ κατὰ νόμον πρὸς διάλυσιν τῆς συστάσεως ταύτης καὶ σύλληψιν τῶν αὐτουργῶν, συνεννοούμενοι πρὸς τοῦτο μετὰ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι οἱ οὕτω πως παρανομοῦντες ἐπ' αὐτοφώρῳ καὶ διαταράττοντες τὴν κοινὴν ἡσυχίαν καὶ εὐταξίαν εἶναι οἱ κυριώτεροι ἐχθροὶ τῶν καλῶς ἐννοουμένων ἐλευθεριῶν.

Τελευταίον σὰς παρατηροῦμεν ὅτι πᾶσα παράβλεψις ὑμῶν καὶ τῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν σας, ἐξ ὀλιγωρίας, ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας

ἐδικαιολογήτου προερχομένης θέλει ἐπισύρει καθ' ὑμῶν, ἢ τῶν
ὑπ' ὑμᾶς, εὐθύνην βαρυτάτην.

Ἀθήνησι, τῆ 28 Αὐγούστου 1859.

Ὁ Ὑπουργός
Δ. ΒΟΥΡΑΡΗΣ.

Ἐγκύκλ. ἀριθ. 12782.

Περὶ στρατιωτικῆς θητείας.

Ἐπειδὴ στρατιωτικαὶ τινες ἀρχαὶ ἐξέφρασαν ἀμφιβολίας, ὡς
πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀρθρῶν 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἀπὸ 29 Μαΐου
1859 νόμου περὶ στρατιωτικῆς θητείας, διατάττομεν τὰ ἐξῆς,
πρὸς ὁδηγίαν αὐτῶν σχετικῶς μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 12037 ἀπὸ
48 τοῦ λήγοντος μηνὸς διαταγὴν μᾶς.

α) Κατὰ τὸ ἐδάφιον δευτέρον τοῦ ἀρθροῦ 2. τοῦ ἀπὸ 1]43
Φεβρουαρίου 1833 Ὑψ. Βασιλ. Διατάγματος περὶ συστάσεως
ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, οἱ διὰ τῆς ἐφημερίδος αὐτῆς
δημοσιευόμενοι νομοὶ καὶ διατάγματα ἰσχύουσιν, ἀφ' ἧς ἡμέ-
ρας γνωστοποιηθῶσιν εἰς τὴν ἔδραν τῆς διοικήσεως τῶν σω-
μάτων.

β) Ἡ ἀπόλυσις τῶν συμπληρωσάντων τριετῆ ἐνεργητικὴν
ὑπηρεσίαν δὲν δύναται τὰ ἐνεργῆται παρὰ τῶν διοικητῶν τῶν
σωμάτων, ἀλλὰ συνεπεῖα διαταγῆς ἡμῶν, οἵτινες ἔχοντες ὑπ' ὄ-
ψιν τὰς μερικὰς καταστάσεις καὶ σχηματίζοντες τὴν γενικὴν κα-
τάστασιν τῆς δυνάμεως, εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν ἐὰν ὁ
ἔφρισμα ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν τοῦ στρατοῦ ᾖναι συμπεπληρωμέ-
νος διὰ νέων κατατάξεων, καὶ ἐπομένως πόσοι ἐξ ἑκάστου σώμα-
τος δύναται ν' ἀπολυθῶσιν.

γ) Οἱ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ μνησθέντος νόμου ἀντικα-
ταστάτου ὑποχρέωσιν ἀναλαβόντες ἐντὸς τῶν σωμάτων, κατὰ
τὸν περὶ στρατολογίας νόμον, εἴτε πρὸ τῆς λήξεως τῆς θη-
τείας των, εἴτε μετὰ τὴν λῆξιν αὐτῆς, ἀλλὰ πάντοτε πρὸ
τῆς δημοσιεύσεως τοῦ τελευταίου περὶ θητείας νόμου, ὀφεί-
λουσι νὰ συμπληρώσωσιν ἐκτὸς τῆς προλαβούσης θητείας των
καὶ τὴν τελευταίαν, εἰς ἣν ὑπεχρεώθησαν ἐπὶ τέσσαρα ἔτη,
ὅτε λαμβάνουσι, ἐὰν δὲν θέλουσι ν' ἀνακαταταχθῶσι, τὴν ἐκ
τῆς ὑπηρεσίας ἀφείσιν των. Τὸ αὐτὸ πρέπει νὰ ἐνεργῆται κα-
θόσον ἀφορᾷ τὴν τετραετῆ ὑποχρέωσιν καὶ διὰ τοὺς πρὸ τῆς δη-
μοσιεύσεως τοῦ νόμου ἀντικαταστάτας ἐκτὸς τῶν σωμάτων.

(Ἀκολουθεῖ.)

